MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 04071 0147

Chopin, Frederic
[Songs]
Pesni dlia golosa v
soprovozhdenii fortepiano

M
1620
C56M8

ФОНЕ

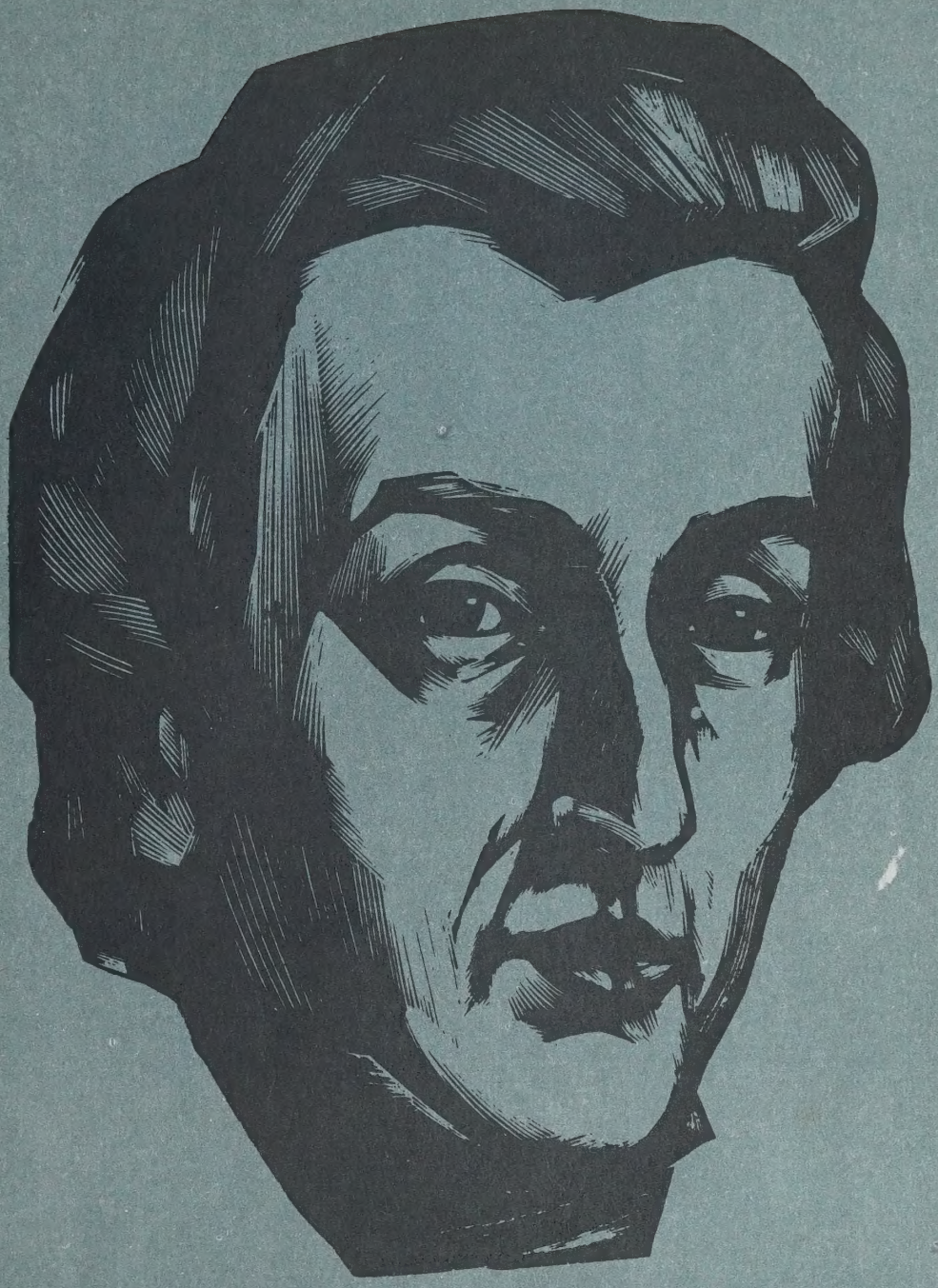

ПЕСНИ

ДЛЯ ГОЛОСА
В СОПРОВОЖДЕНИИ ФОРТЕПИАНО

Digitized by the Internet Archive
in 2025 with funding from
University of Toronto

https://archive.org/details/31761040710147

Ф. ШОПЕН

ПЕСНИ

ДЛЯ ГОЛОСА
В СОПРОВОЖДЕНИИ ФОРТЕПИАНО

Życzenie 3
WIOSNA 6
SMUTNA RZEKA 9
HULANKA 13
GDZIE LUBI 16
PRECZ Z MOICH OCZU 18
POSEŁ 21
ŚLICZNY CHŁOPIEC 25
MELODIA 28
DWOJAKI KONIEC 34
MOJA PIESZCZOTKA 36
NIE MA CZEGO TRZEBA 40
PIERŚCIEŃ 44
NARZECZONY 46
PIOSNKA LITEWSKA 50
Leca liście cdrzewa 54
CZAPY 60
DUMKA 62

ИЗДАТЕЛЬСТВО «МУЗЫКА» · МОСКВА · 1980

Печатается по изданию:
Шопен Ф. Песни. М., 1960.

LIBRARY
1980

M
1620
C56 M8

ЖЕЛАНИЕ

ŻYCZENIE

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Ф. ШОПЕН
F. CHOPIN Op.74, №1
(1810–1849)

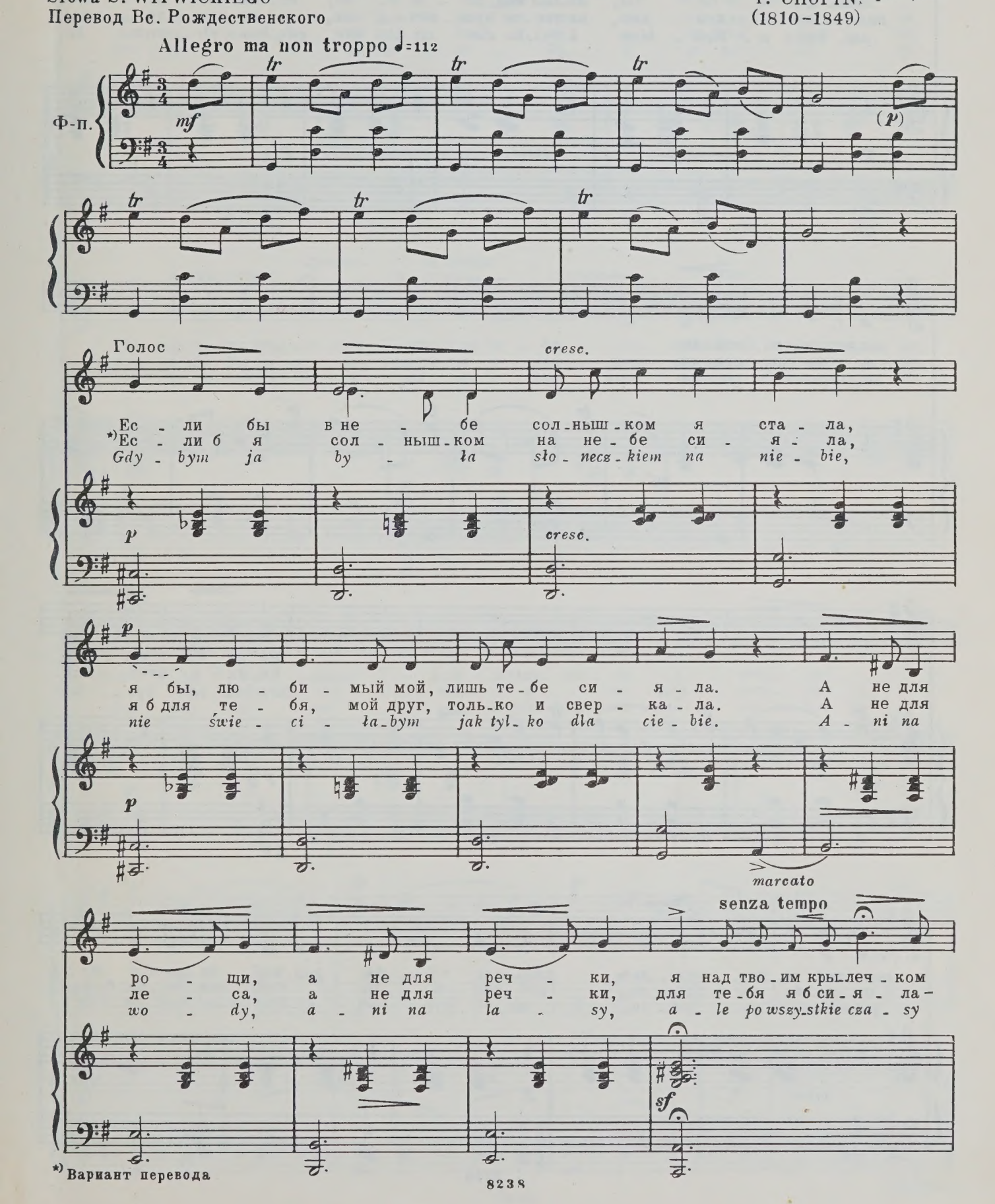

*) Вариант перевода

a tempo

p *cresc.* *p*

лишь для те - бя бы, ми-лый мой, си - я - ла, ес-ли бы в не - бе
под тво-им о - кон - цем, на тво-ем кры - леч - ке, а не для ле - са,
pod twym o - kien - kiem i tyl-ko dla cie - bie, gdy-bym w sło - necz - ko

p *cresc.* *p*

сол-ньш-ком я ста-ла.
а не для реч-ки.
mo-gła zmie-nić sie - bie.

mf *tr* *tr* *tr* (*p*)

Ес-ли бы пташ - кой
Ес-ли б я птич - кой
Gdy-bym ja by - ła

tr *tr* *tr* *p*

cresc. *p*

воль-ной я пор - ха - ла, лишь для те - бя, род-ной, пе-сни б я пе -
по не-бу ле - те - ла, все сво - и пе - сни для те-бя б я
pta-szkiem z te-go ga - ju, nie śpie - wa - ła-bym w żad-nym ob - cym

cresc. *p*

-ва - ла. А не для ро - щи, а не для реч - ки,
пе - ла. А не для ле - са, а не для реч - ки,
kra - ju. A - ni na wo - dy, a - ni na la - sy,

marcato

senza tempo — a tempo — *p* — *cresc.*

я над тво - им кры - леч - ком лишь для те - бя бы, ми - лый мой, пор - ха - ла,
для те - бя бы я пе - ла, под тво - им о - кон - цем, на тво - ем кры - леч - ке,
a - le po wszy - stkie cza - sy pod twym o - kien - kiem i tyl - ko dla cie - bie.

sf — *p* — *cresc.*

p

ес - ли бы воль - ной пташ - ко - ю я ста - ла!
а не для ле - са, а не для реч - ки!
Cze - muż nie mo - gę w pta - szka zmie - nić sie - bie!

p — *mf*

tr — *tr* — *tr* — (*pp*)

rit.

tr — *tr* — *tr*

(1829 г.)

ВЕСНА

WIOSNA

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод С. Семеновского

Op. 74, №2

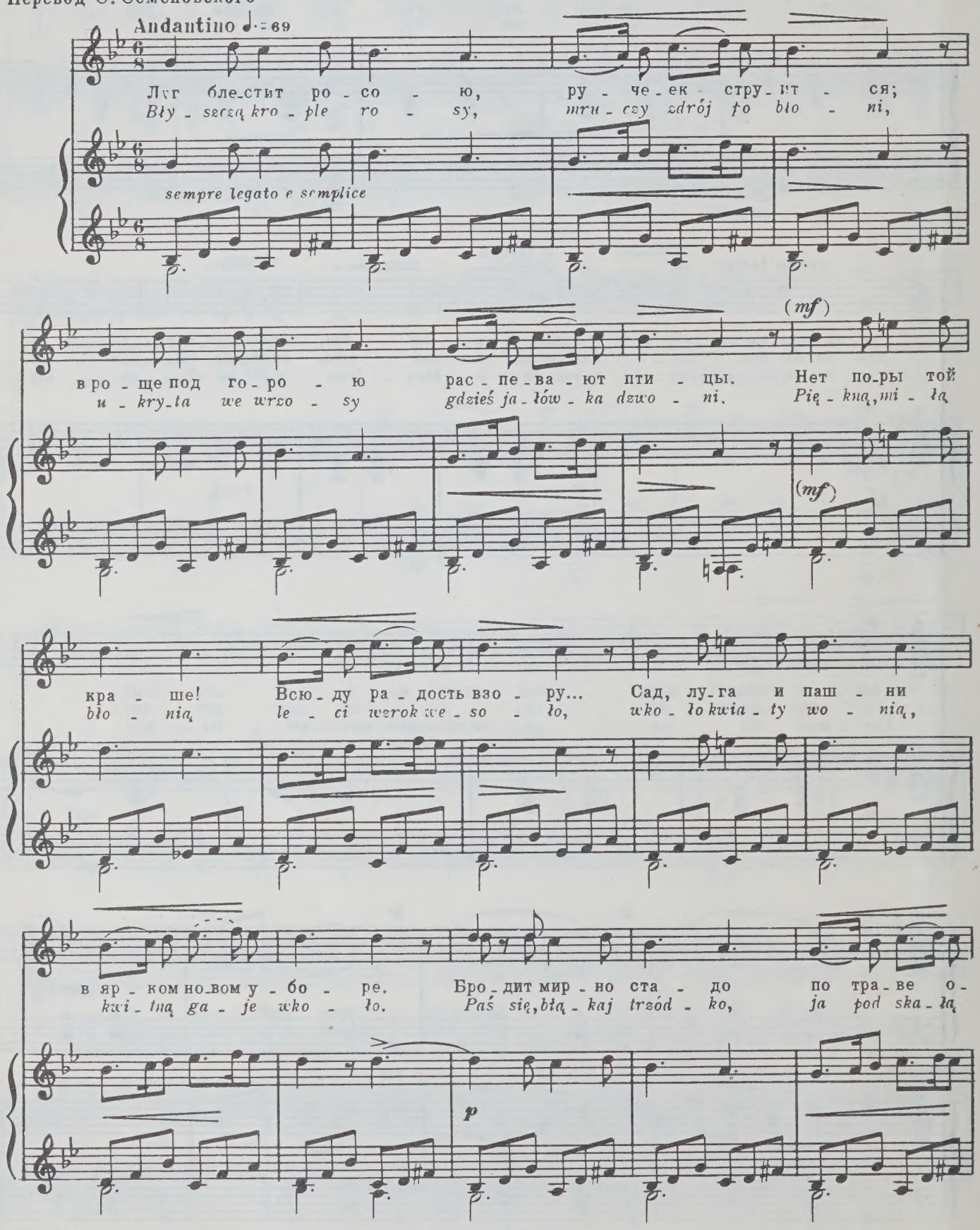

-биль - ной. Я в сто-рон - ке ся - ду со сво-ей во-лын - кой.
się - dę, pio - snkę lu - bą, słod - ką śpie-wać so - bie bę - dę.

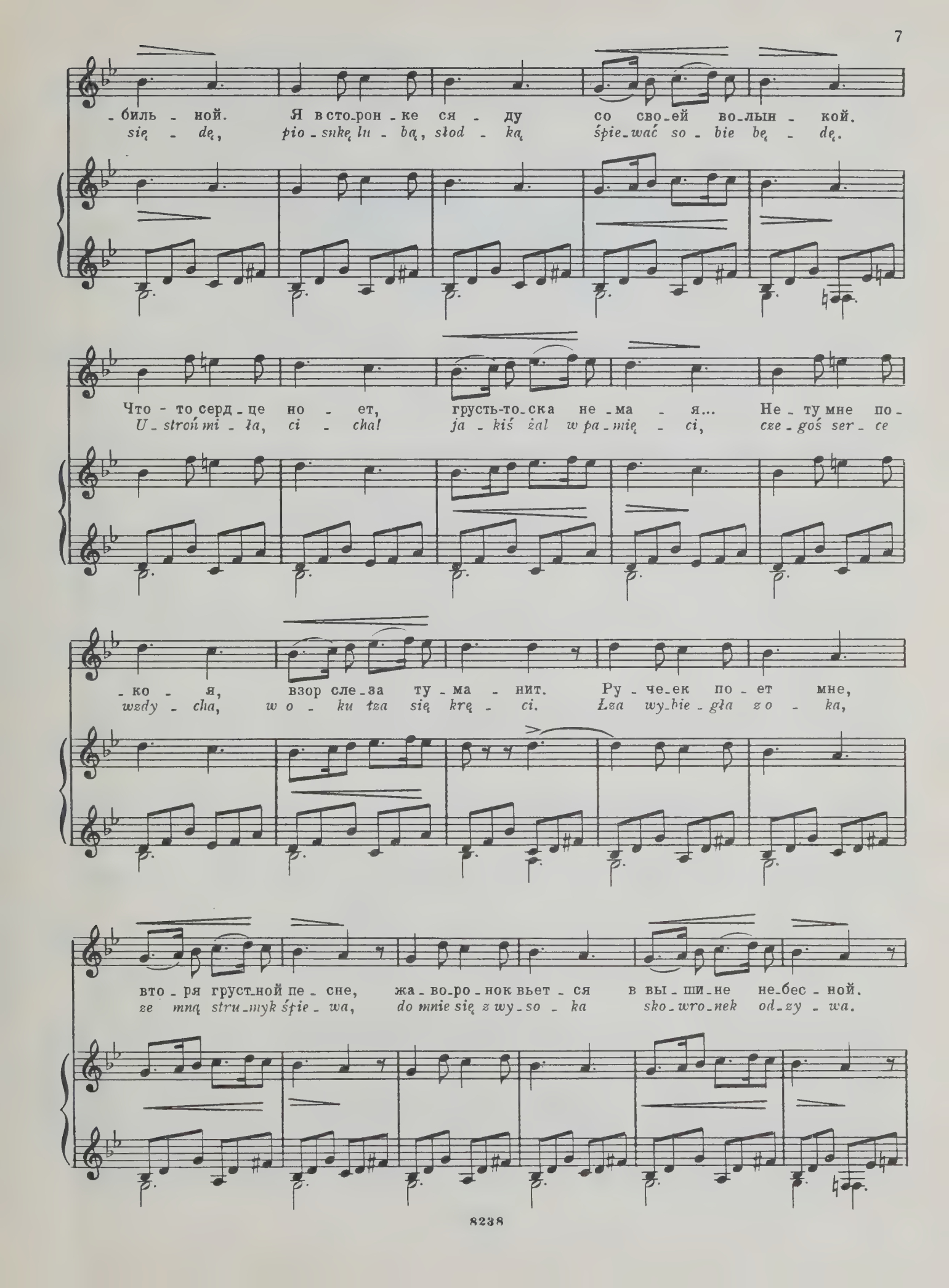

Что - то серд - це но - ет, грусть-то-ска не - ма - я... Не - ту мне по -
U - stroń mi - ła, ci - cha! ja - kiś żal w pa - mię - ci, cze - goś ser - ce

- ко - я, взор сле - за ту - ма - нит. Ру - че-ек по - ет мне,
wzdy - cha, w o - ku łza się krę - ci. Łza wy-bie - gła z o - ka,

вто - ря груст-ной пе - сне, жа - во-ро - нок вьет - ся в вы - ши-не не-бес - ной.
ze mną stru-myk śpie - wa, do mnie się z wy - so - ka sko-wro-nek od-zy - wa.

Ма - лень-кий, про - вор - ный, вы - ше вьет - ся, кру - че,
Lot roz-wi - ja chy - ży, le - dwo wid - ny o - ku,

чуть за-ме - тен взо - ру... вот из-чез он в туч - ке.
co - raz wy - żej, wy - żej... zgi - nął już w o - bło - ku.

Вдаль порх-нул, сча - стли - вый, с пе - сен-кой па - сту - шьей...
Po - nad po - la, ni - wy, je - szcze pio - snkę gło - si

rall. e dim.

Мой на-пев тоск - ли - вый туч - ка бу - дет слу-шать!
i śpiew zie - mi tkli - wy w nie - bo aż za - no - si!

dim. *pp*

(1838 г.)

ПЕЧАЛЬНАЯ РЕКА

SMUTNA RZEKA

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 3

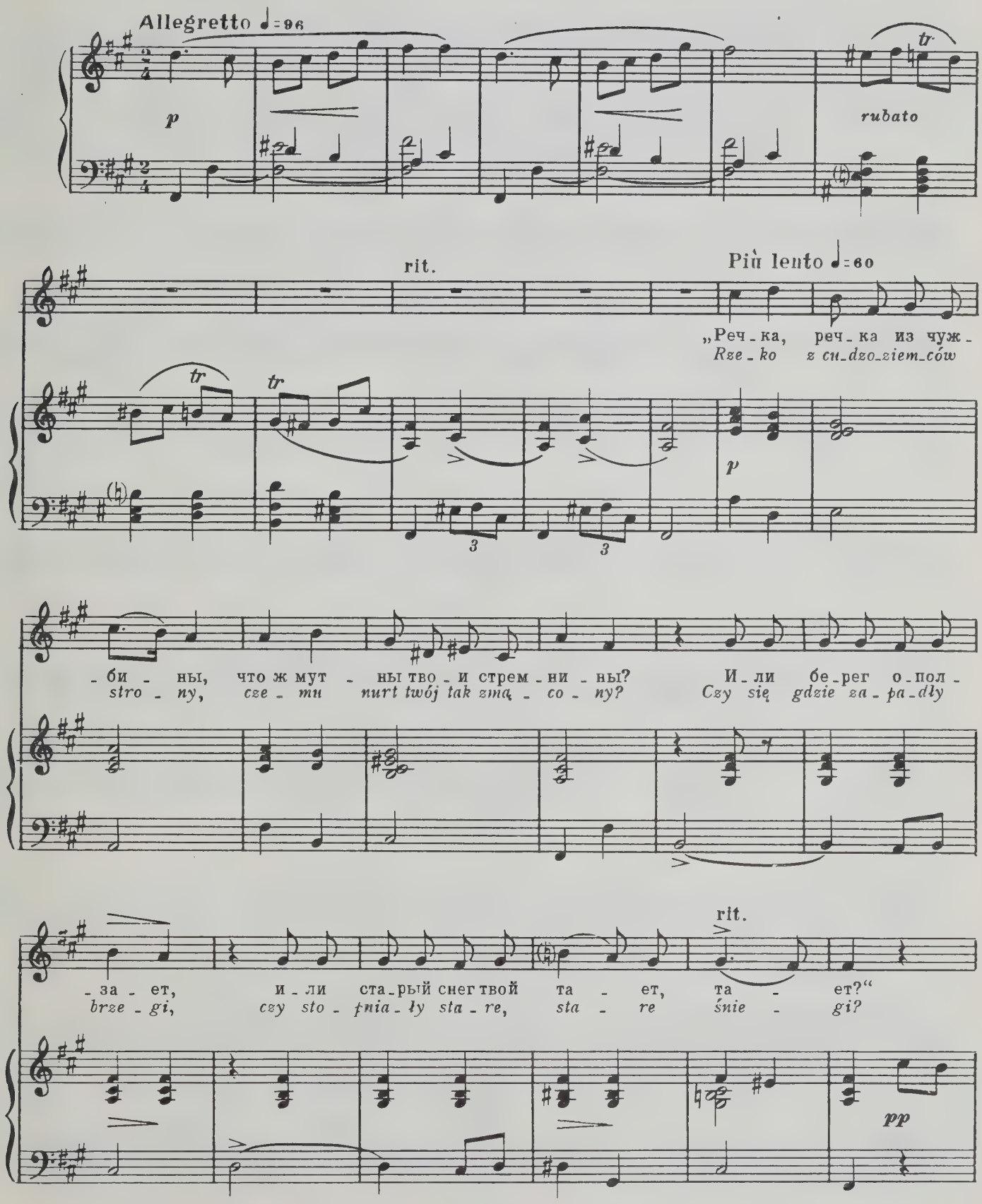

„Снег мой блещет над го - ра - ми, бе - рег мой по-крыт цве-
Le - żą w gó-rach sta - re śnie - gi, kwia - tem kwi-tną mo - je

p

- та - ми, но мут - на вол - на жи - ва - я,- мать скло-ни-лась к ней, ры -
brze - gi, a - le tam, przy źró-dle mo - im, pła - cze mat - ka nad tym

cresc.

- да - я, но мут - на во - да жи - ва - я,- мать скло-ни-лась
zdro - jem, a - le tam, przy źró-dle mo - im, pła - cze mat - ka

sf p cresc. dim.

Tempo I

к ней, ры - да - я.
nad tym zdro - jem.

p

rit. Più lento ♩=60

Се-ме-рых де-тей ра-
Sie-dem có-rek pia-sto-

tr tr tr rubato p

-сти-ла, се-ме-рых взя-ла мо-ги-ла. Се-ме-рых кра-са-виц
-wa-ła, sie-dem có-rek za-ko-pa-ła, sie-dem có-rek śród o-

rit.

ми-лых воз-ле са-да мать за-ры-ла, за-ры-ла.
-gro-du, gło-wa-mi prze-ciw-ko wscho-du, wscho-du.

sf pp

Мать цве-ты для них са-жа-ет и сле-зой их по-ли-ва-ет.
Te-raz się z du-cha-mi wi-ta, o wy-go-dy dzia-tki py-ta

p

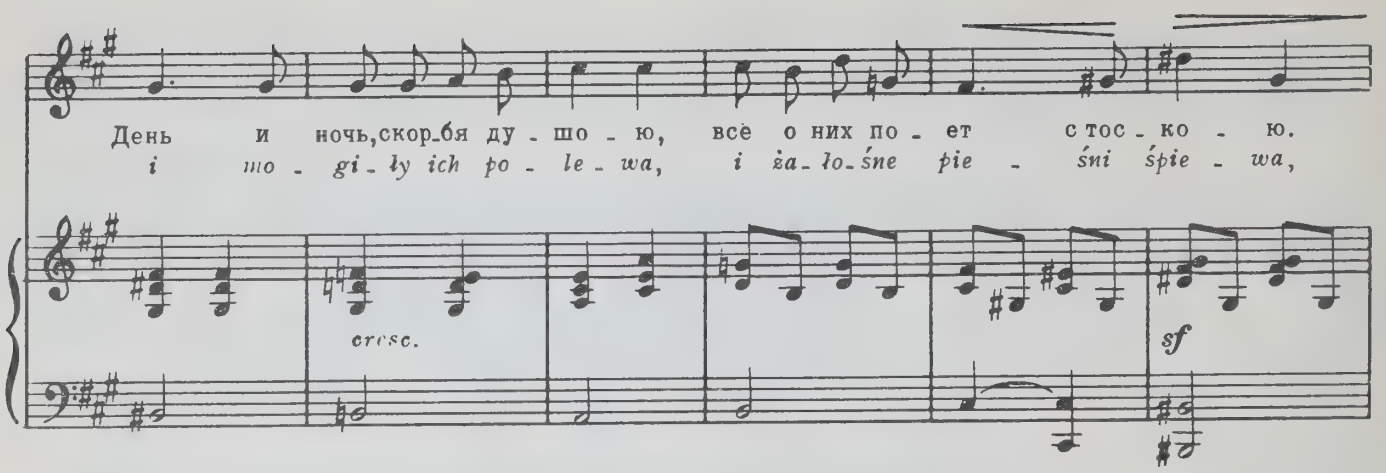
День и ночь, скор-бя ду - шо - ю, всё о них по - ет с тос - ко - ю.
i mo - gi - ły ich po - le - wa, i ża - ło - śne pie - śni śpie - wa,
cresc.
sf

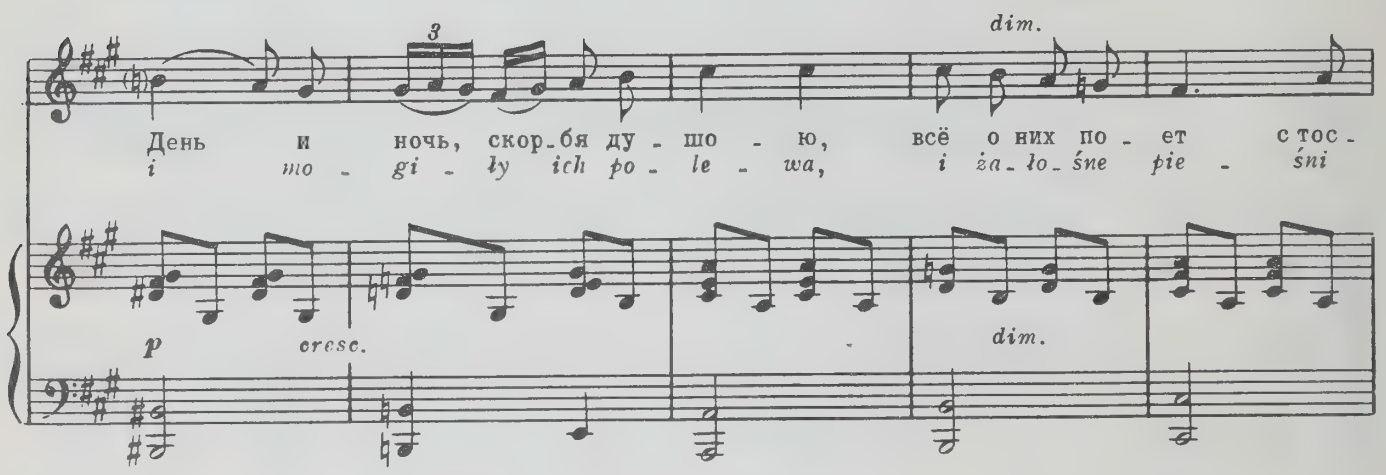
3
dim.
День и ночь, скор-бя ду - шо - ю, всё о них по - ет с тос -
i mo - gi - ły ich po - le - wa, i ża - ło - śne pie - śni
p
cresc.
dim.

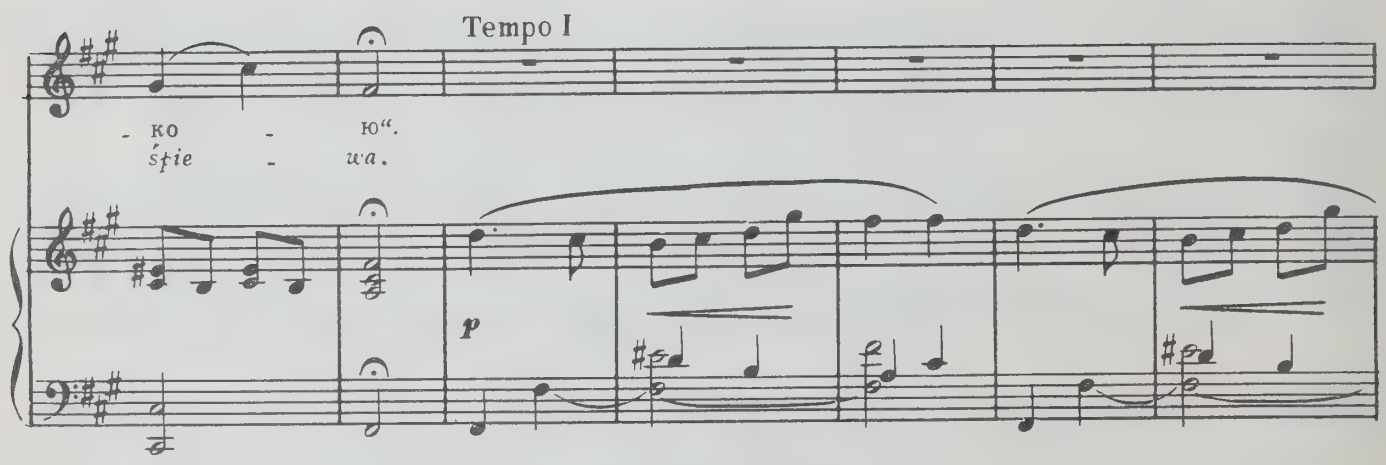
Tempo I
- ко - ю".
śpie - wa.
p

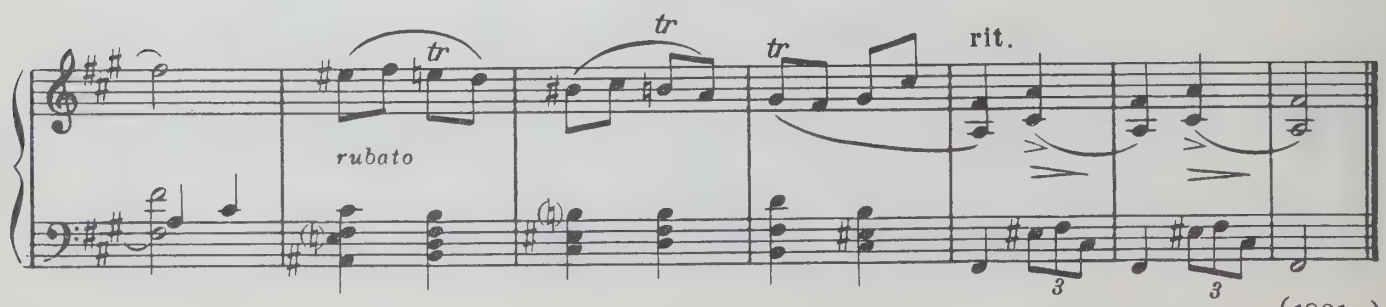
tr
tr
tr
rit.
rubato
3
3

(1831 г.)

ГУЛЯНКА

HULANKA

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, №4

Vivace ♩.=63

risoluto

1. Эй, мо_лод - ка,
*) 1. Эй, шин_кар - ка -
1. Szyn_ka_re - czko,

f sf sf sf mf

cresc. sf p

эй, кра_сот - ка, лей, хоть я и пьян! Лей в ста_ка - ны мед свой пья_ный,
ме_до_вар - ка, брось шу_тить со мной! Столь_ко ме - ду льешь, как во - ду,
sza_fa_re - czko, co ty ro_bisz? stój! Tam się śmie_jesz, a tu le_jesz

cresc. ff p

лей, хоть на каф - тан. Лей в ста_ка - ны мед свой пья_ный, лей, хоть на каф - тан!
на каф_тан цвет - ной! Столь_ко ме - ду льешь, как во - ду, на каф_тан цвет - ной!
miód na kaf_tan mój, tam się śmie_jesz, a tu le_jesz miód na kaf - tan mój!

legato

tr

sf

Fine

*) Вариант перевода С. Маршака

2.Пух-лы губ - ки,
2.Не спу-щу я,
2.Nie da-ru - ję,

f *sf* *sf* *sf* *mf*

cresc. *sf* *p*

бе-лы зуб - ки, с серд-цем сла-ду нет! Эй, по че - сти, вы-пьем вме-сте,–
рас-це-лу - ю, что за глаз-ки, бровь! А-лы губ - ки, бе-лы зуб - ки
wy-ca-łu - ję! Ja-kie o-czko, brew! Nóż-ki ma - łe, ząb-ki bia - łe,

cresc. *ff* *p*

Ossia

не гля-ди, что сед! Эй, по че - сти, вы-пьем вме-сте,– не гля-ди, что сед!
так и жгут мне кровь. А-лы губ - ки, бе-лы зуб - ки так и жгут мне кровь!
hej! spa-li mnie krew! Nóż-ki ma - łe, ząb-ki bia - łe, hej! spa-li mnie krew!

[*cresc.*] *legato* [*dim.*]

f *tr* *sf*

D. C. al Fine
(1830 г.)

1. Эй, молодка, эй, красотка,
Лей, хоть я и пьян!
Лей в стаканы мед свой пьяный,
Лей, хоть на кафтан!

2. Пухлы губки, белы зубки,
С сердцем сладу нет!
Эй, по чести, выпьем вместе, —
Не гляди, что сед!

3. Что не весел, нос повесил?
Выпьем вместе, сват!
За шинкарку выпьем чарку, —
Нам сам черт не брат!

4. Эй, хозяйка, отвечай-ка,
Где родной мой дом?
Пьяных ноги по дороге
Кружат за селом.

5. Эй, хозяйка, наливай-ка
Нам в стаканы мед!
Что нам ссоры, разговоры, —
Всем в шинке почет!

1. Szynkareczko, szafareczko,
co ty robisz? stój!
Tam się śmiejesz, a tu lejesz
miód na kaftan mój!

2. Nie daruję, wycałuję!
Jakie oczko, brew!
Nóżki małe, ząbki białe,
hej! spali mnie krew!

3. Cóż tak bracie wciąż dumacie?
Bierz tam smutki czart!
Pełno nędzy ot, pij prędzej,
świat ten diabła wart!

4. Piane nogi zbłądzą z drogi,
cóż za wielki srom?
Krzykiem żony rozbudzony
trafisz gdzie twój dom.

5. Pij, lub kijem się pobijem!
Biegnij dziewczę w czas,
by pogodzić, nie zaszkodzić,
oblej miodem nas!

Перевод С. МАРШАКА

1. Эй, шинкарка-медоварка,
Брось шутить со мной!
Столько меду льешь, как воду,
На кафтан цветной!

2. Не спущу я, расцелую,
Что за глазки, бровь!
Алы губки, белы зубки
Так и жгут мне кровь.

3. Черт с нуждою и бедою.
Бедным счастья нет.
Брось досаду, выпить надо.
К черту этот свет!

4. Спать нам рано, мы и спьяну
До дому дойдем.
Где у женки голос звонкий,
Там и есть наш дом.

5. Пейте, братцы, или драться
Я с любым готов.
Эй, хозяйка, разливай-ка
Медом удальцов!

ГДЕ КОМУ ЛЮБО — GDZIE LUBI...

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод В. Коломийцева

Op. 74, № 5

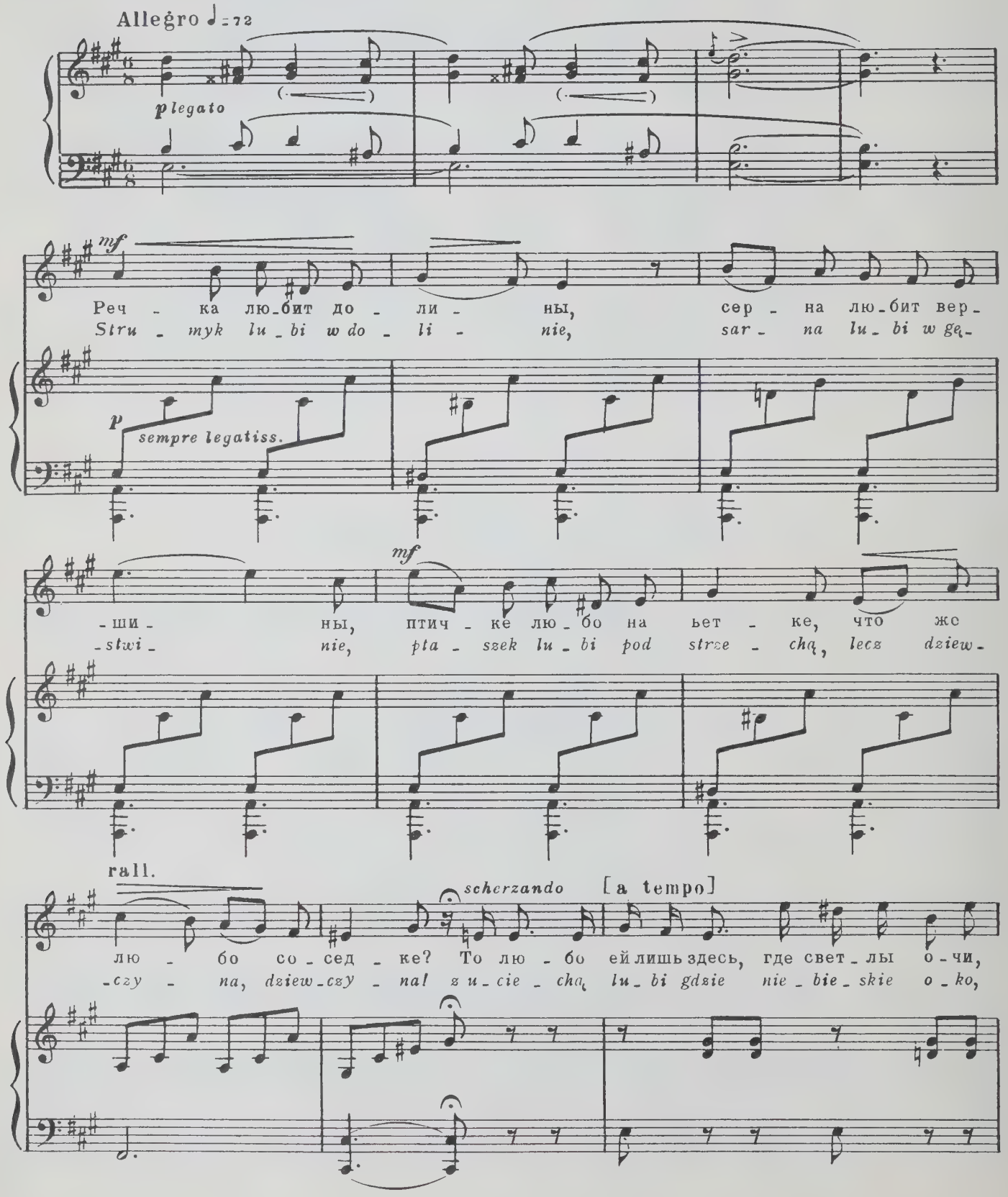

то лишь там, где чер - ны е - чи, то за - льет - ся звон - кой пе - сней,
lu - bi gdzie i czar - ne o - ko, lu - bi gdzie we - so - łe pie - śni,

rall. a tempo

то вдруг вто - рит груст - ной пе - сне. Что ни встре - тит, то лю - бит, сво - е
lu - bi gdzie i smut - ne pie - śni. Sa - ma nie wie gdzie lu - bi, wszędzie,

серд - це зря лишь гу - бит. Что ни встре - тит, то
wszę - dzie ser - ce zgu - bi, sa - ma nie wie gdzie

лю - бит, серд - це зря лишь гу - бит.
lu - bi, wszę - dzie ser - ce zgu - bi.

rall.

tr tr tr tr [dim.]

(1829 г.)

ПРОЧЬ С ГЛАЗ НАВЕКИ! PRECZ Z MOICH OCZU

Слова А. МИЦКЕВИЧА
Słowa A. MICKIEWICZA
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 6

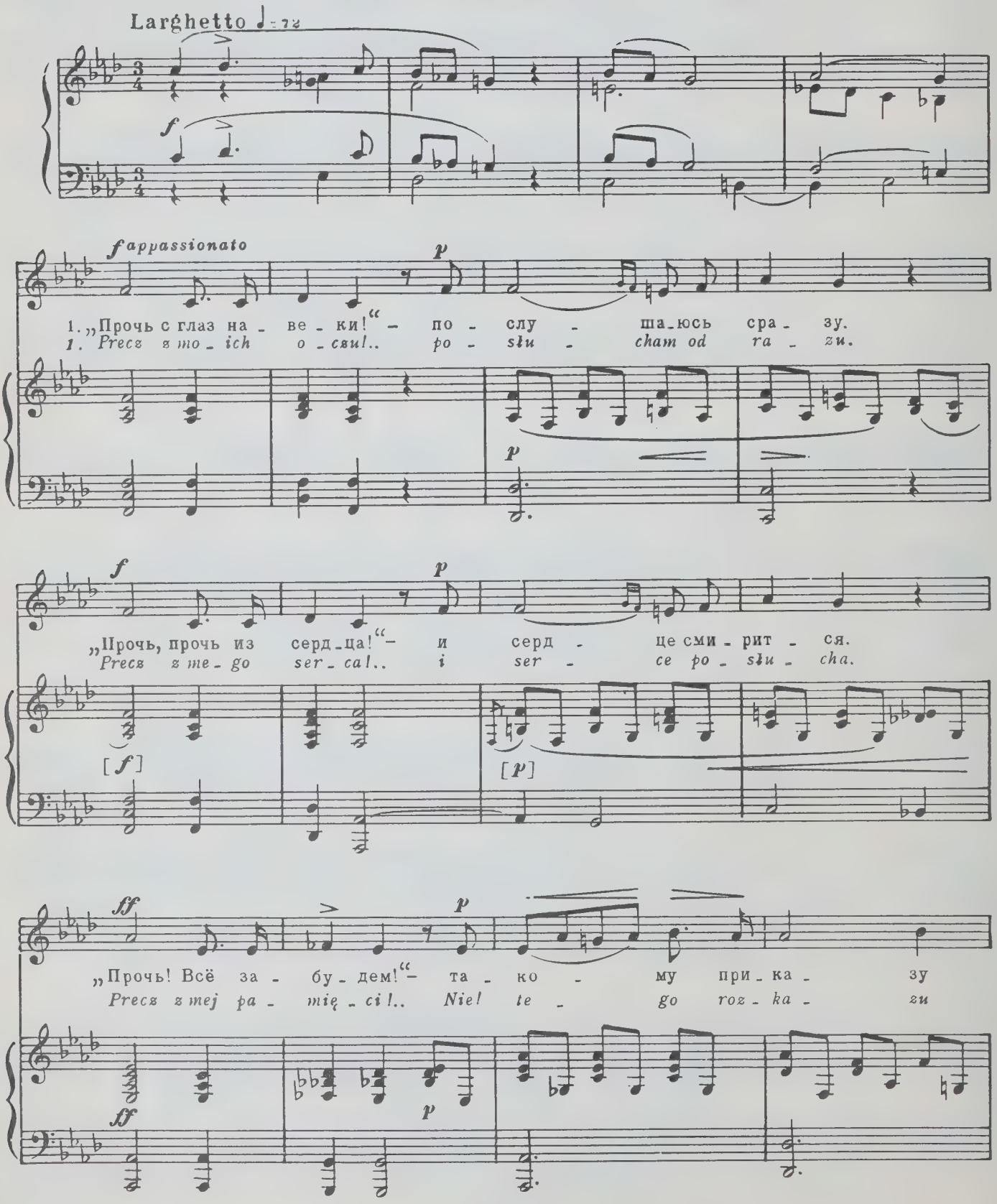

па - мять ед - ва ли смо - жет по - ко - рить - ся,
mo - ja i two - ja pa - mięć nie po - słu - cha,

poco rall. [a tempo]

па - мять ед - ва ли смо - жет по - ко - рить - ся.
mo - ja i two - ja pa - mięć nie po - słu - cha.

p

p

Andantino espressivo

mp

2. Тень на до - ли - ну ло - жит - ся у - ны - ло, ес - ли о-
3. О, где б я ни был, не знать мне по - ко - я; там, где лю-
2. *Jak cień, tym dłuż - szy gdy pad - nie z da - le - ka, tym sze - rzej*
3. *Na każ - dym miej - scu i o każ - dej do - bie, gdziem z to - ba,*

p

-гонь из-да-ле-ка мер-ца-ет, так мо-е серд-це: чем
-бил, где мне слад-ко меч-та-лось, веч-но, мой друг, я
ko-ło za-łob-ne roz-to-czy, tak mo-ja po-stać, im
płc-kał, gdziem się z to-bą ba-wił, wszę-dzie i za-wsze

даль-ше от ми-лой, тем без-на-деж-ней мо-
бу-ду с то-бо-ю, всю-ду, где серд-ца ча-
da-lej u-cie-ka, tym grub-szym ki-rem twą
bę-dę ja przy to-bie, bom wszę-dzie cza-stkę mej

pp

-я грусть ноч-на-я, тем без-на-деж-ней мо-я грусть ноч-
-сти-ца о-ста-лась, всю-ду, где серд-ца ча-сти-ца о-
pa-mięć po-mro-czy, tym grub-szym ki-rem twą pa-mięć po-
du-szy zo-sta-wił, bom wszę-dzie cza-stkę mej du-szy zo-

-на-я.
-ста-лась.
-mro-czy.
-sta-wił.

1. 2.

p legatiss.

(1830 г.)

ВЕСТНИЦА POSEŁ

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 7

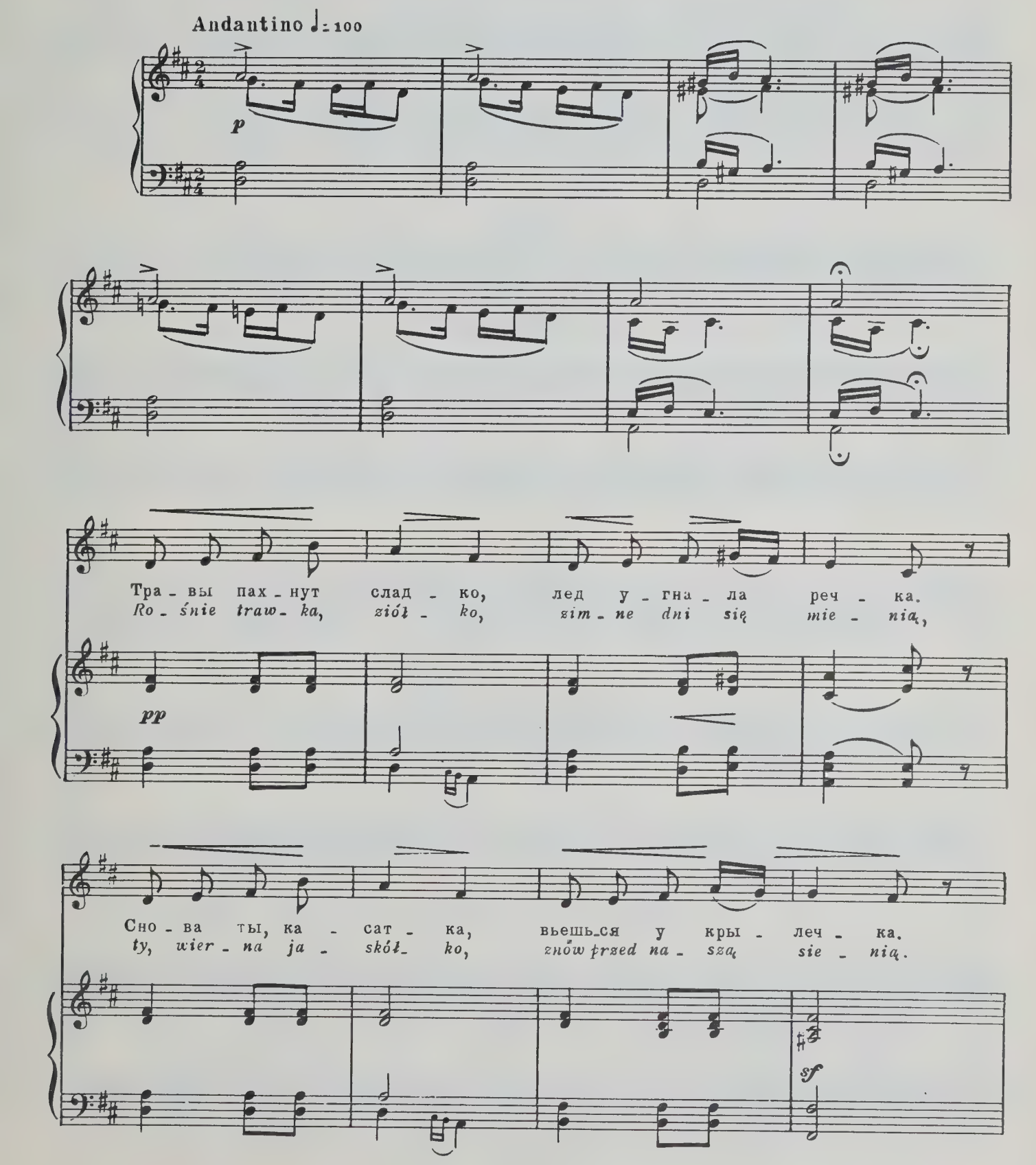

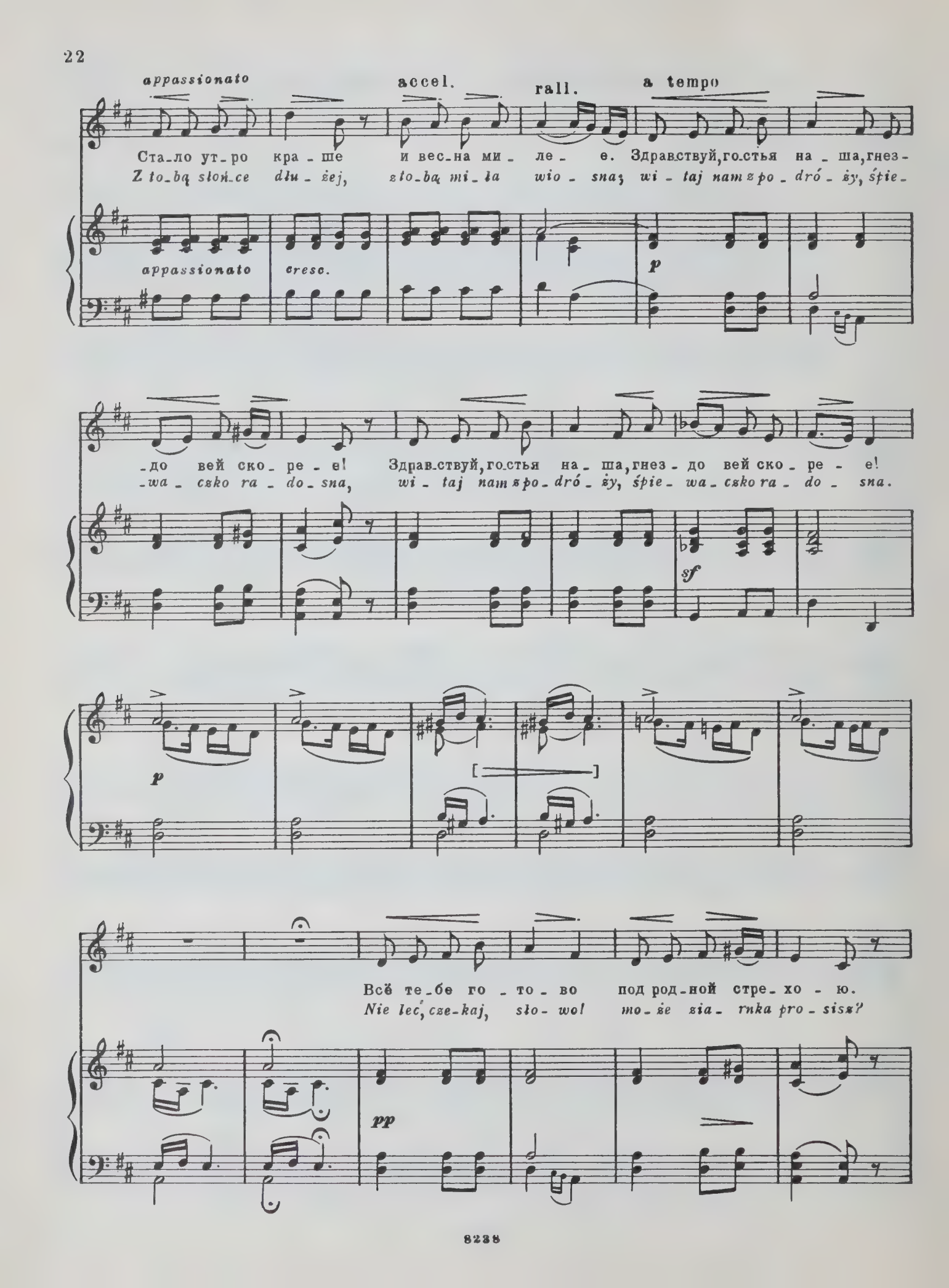
appassionato
accel.
rall.
a tempo
Ста_ло ут_ро кра_ше и вес_на ми_ле_е. Здрав_ствуй, го_стья на_ша, гнез_
Z to_bą słoń_ce dłu_żej, z to_bą mi_ła wio_sna; wi_taj nam z po_dró_ży, śpie_
appassionato
cresc.
p
_до вей ско_ре_е! Здрав_ствуй, го_стья на_ша, гнез_до вей ско_ре_е!
_wa_czko ra_do_sna, wi_taj nam z po_dró_ży, śpie_wa_czko ra_do_sna.
sf
p
Всё те_бе го_то_во под род_ной стре_хо_ю.
Nie leć, cze_kaj, sło_wo! to_że zia_rnka pro_sisz?
pp

appassionato

Ра-дуй пе-сней но-вой, ве-сточ-кой род-но-ю. Только груст-но слы-шать
Mo-że pio-snkę no-wą, z cu-dzych stron przy-no-sisz? La-tasz, pa-trzysz uko-ło

sf appassionato cresc.

accel. rall. a tempo

ще-бет твой счаст-ли-вый, нет тво-ей по-друж-ки, нет се-стри-цы ми-лой.
czar-ny-mi o-czy-ma... Nie patrz tak we-so-ło, nie ma jej tu, nie ma!

Нет тво-ей по-друж-ки, нет се-стри-цы ми-лой.
Nie patrz tak we-so-ło, nie ma jej tu, nie ma!

sf p

Вы_шла доч-ка за_муж, с ха_то_ю рас_ста_лась, у род_но_го са_да
Po_szła za żol_nie_rza, tę rzu_ci_ła chat_kę, ko_ło te_go krzy_ża

pp

appassionato accel. rall.

с ма_терь_ю про_ща_лась. Не о_на ль про_си_ла пе_сни спеть нам э_ти?
po_że_gna_ła mat_kę. Mo_że le_cisz od niej? Po_wiedz_że mi prze_cie,

sf appassionato cresc.

a tempo

Что там с доч_кой ми_лой, как жи_вет на све_те? Что там с доч_кой ми_лой,
czy nie są tam głod_ni, czy im dob_rze w świe_cie? Czy nie są tam głod_ni,

[rit.] a tempo

как жи_вет на све_те?
czy im dob_rze w świe_cie?

sf *pp*

(1831 г.)

ПРИГОЖИЙ ПАРЕНЬ — ŚLICZNY CHŁOPIEC

Слова Б. ЗАЛЕСКОГО
Słowa B. ZALESKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 8

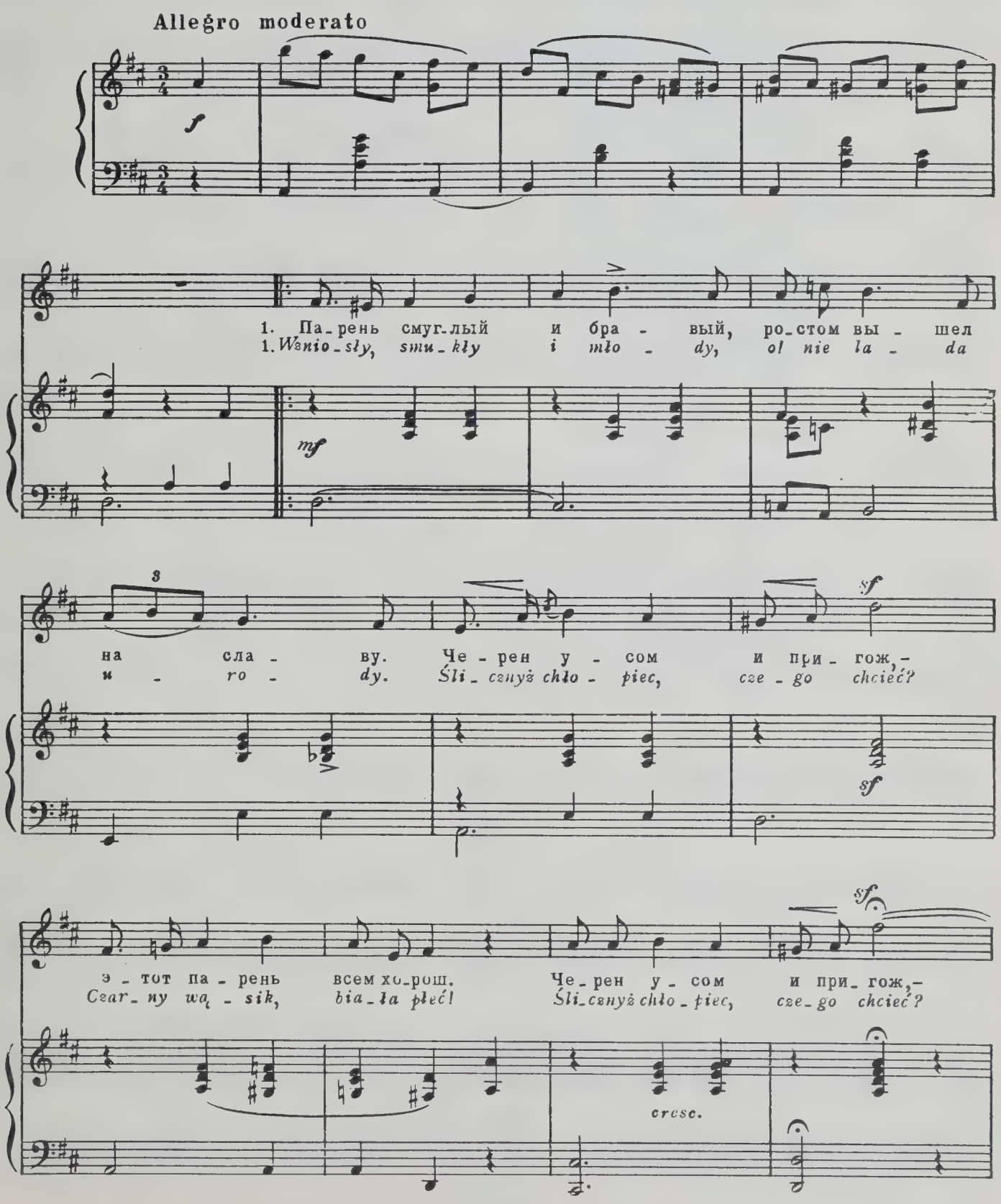

э-тот па-рень всем хо-рош! 2. Толь-ко раз-ве он зна-ет,
Czar-ny wą-sik, bia-ła płeć! 2. Niech się spó-źni go-dzi-nę,

dim. *p*

rit. a tempo *sf*

что при нем ду-ша та-ет. Че-рен у-сом и при-гож,—
to mi tę-skno, aż gi-nę. Śli-czny zchło-piec, cze-go chcieć?

sf

rit. *ten.*

э-тот па-рень всем хо-рош. Че-рен у-сом и при-гож,—
Czar-ny wą-sik, bia-ła płeć! Śli-czny zchło-piec, cze-go chcieć?

a tempo

э-тот па-рень всем хо-рош!
Czar-ny wą-sik, bia-ła płeć!

tr

Для повторения | Для окончания

(1841 г.)

1. Парень смуглый и бравый,
Ростом вышел на славу.
Черен усом и пригож, —
Этот парень всем хорош.

2. Только разве он знает,
Что при нем душа тает.
Черен усом и пригож, —
Этот парень всем хорош.

3. Для меня глаза эти
Всех милее на свете.
Черен усом и пригож, —
Этот парень всем хорош.

4. На меня он лишь взглянет,
Словно сердце мне ранит.
Черен усом и пригож, —
Этот парень всем хорош.

5. Скажет только словечко,
Так и вспыхнет сердечко.
Черен усом и пригож, —
Этот парень всем хорош.

6. Я женой ему буду;
Я пойду за ним всюду.
Черен усом и пригож, —
Этот парень всем хорош.

1. Wzniosły, smukły i młody,
O! nie lada urody.
Ślicznyż chłopiec, czego chcieć?
Czarny wąsik, biała płeć!

2. Niech się spóźni godzinę,
To mi tęskno, az ginę.
Ślicznyż chlopiec, czego chcieć?
Czarny wąsik, biała płeć!

3. Ledwie mrugnie oczyma,
Radość całą mnie ima.
Ślicznyż chłopiec, czego chcieć?
Czarny wąsik, biała płeć!

4. Każde słówko co powie
Lgnie mi w sercu i w głowie.
Ślicznyż chłopiec, czego chcieć?
Czarny wąsik, biała płeć!

5. Gdy pląsamy we dwoje,
patrzą na nas ócz roje.
Ślicznyż chłopiec, czego chcieć?
Czarny wąsik, biała płeć!

6. On powiedział mi przecie,
żem mu wszystkim na świecie!
Ślicznyż chłopiec, czego chcieć?
Czarny wąsik, biała płeć!

МЕЛОДИЯ MELODIA

Слова З. КРАСИНСКОГО
Słowa Z. KRASIŃSKIEGO
Перевод А. Машистова

Op. 74, № 9

Andante ♩ = 92

[mf]

С гор, где так
Z gór, gdzie dźwi-

[mf]

дол-го шли о-ни, стра-да-я, взо-ру от-кры-лась
-ga-li strasz-nych krzy-żów brze-mię, wi-dzie-li z da-la

[f] dim.

даль и-но-го кра-я.
o-bie-ca-ną zie-mię.

[f] dim.

[p]

Над
Wi-

cresc. dim. [p]

ним си-ял сво-бо-ды луч пре-крас-ный, о нем меч-
-dzie-li świat-ło nie-bie-skich pro-mie-ni, ku któ-rym

cresc. dim. [p]

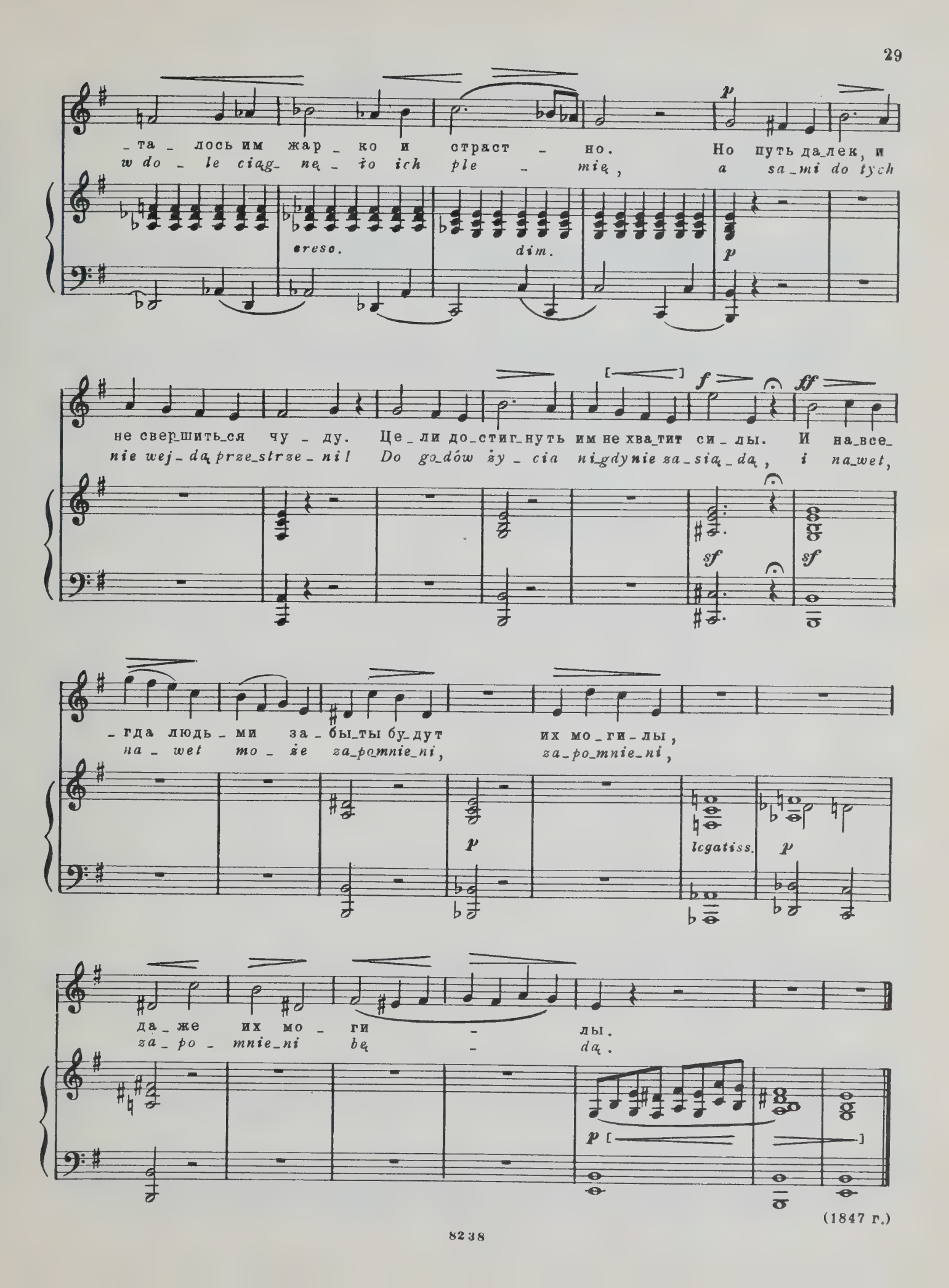
_та_лось им жар_ко и страст_но. Но путь да_лек, и
w do_le ciąg_nę_to ich ple_mię, a sa_mi do tych
cresc.
dim.
p
не свер_шить_ся чу_ду. Це_ли до_стиг_нуть им не хва_тит си_лы. И на_все_
nie wej_dą prze_strze_ni! Do go_dów ży_cia ni_gdy nie za_sią_dą, i na_wet,
f
ff
sf
sf
_гда людь_ми за_бы_ты бу_дут их мо_ги_лы,
na_wet mo_że za_po_mnie_ni, za_po_mnie_ni,
p
legatiss.
p
да_же их мо_ги_лы.
za_po_mnie_ni bę_dą.
p

(1847 г.)

ВОИН WOJAK

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, №10

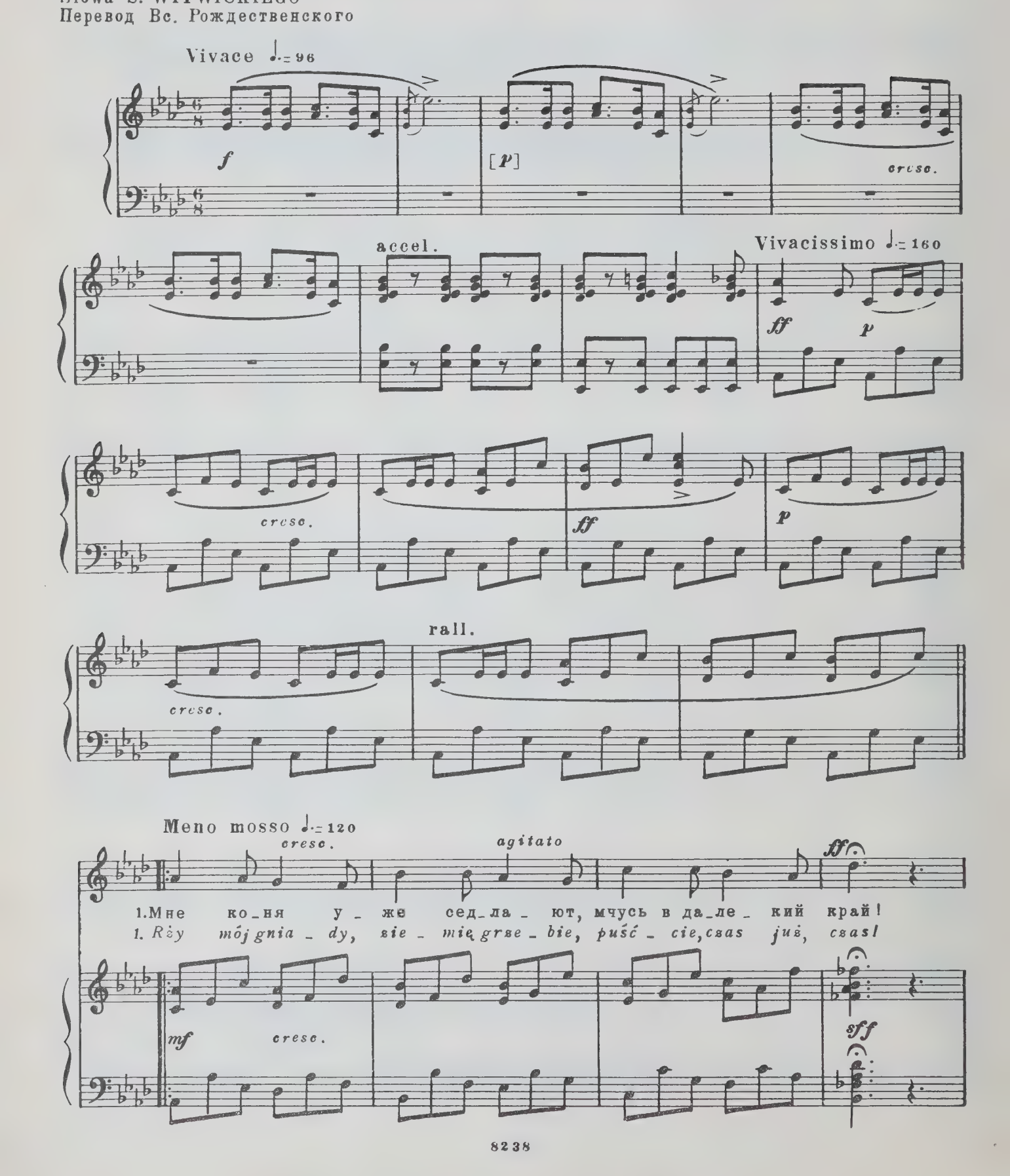

[p] espr. cresc.

Ты про_щай, се_мья род_на_я, от_чий дом, про_
Cie_bie, oj_cze, mat_ko, cie_bie, sio_stry, że_gnam

p cresc.

[f] [p] cresc.

_щай! Ты про_щай, се_мья род_на_я,
was! Cie_bie, oj_cze, mat_ko, cie_bie,

f p cresc.

от_чий дом, про_щай! От_чий дом, про_щай!
sio_stry, że_gnam was! że_gnam, że_gnam was!

ff f ff p

cresc. ff

rall.

p cresc.

agitato e cresc. — accel. — ff sempre

4. „Луч_ше б до_ма ты о_стал_ся,"–шеп_чет мне се_стра. До_ма? Зов тру_бы раз_дал_ся,
4. Sły_szę jesz_cze sióstrwo_ja_nie, zwróć się ko_niu, stój! Niechcesz? Leć że, niech się sta_nie!

P agitato e cresc. — ff — sf — ff sempre

в бой ле_теть по_ра! В бой ле_теть по_ра!
Leć na krwa_wy bój! Leć na krwa_wy bój!

fff — rit. — sempre più presto che possibile, con fuoco

В бой ле_теть по_ра!
Leć na krwa_wy bój!

ff

agitatissimo sempre più

f

più presto ma dim.

p

(1830 г.)

1. Мне коня уже седлают,
Мчусь в далекий край.
Ты прощай, семья родная, } 2
Отчий дом, прощай!
Отчий дом прощай!

2. Там, где грянет бой кровавый,
Первым буду я.
Я вернусь к тебе со славой, } 2
О страна моя!
О страна моя!

3. Если конь один вернется,
Не печалься, мать!
За отчизну, коль придется, } 2
Рад я жизнь отдать!
Рад я жизнь отдать!

4. «Лучше б дома ты остался», —
Шепчет мне сестра.
Дома? Зов трубы раздался,
В бой лететь пора!
В бой лететь пора!

1. Rży mój gniady, ziemię grzebie,
puśćcie, czas już, czas!
Ciebie, ojcze, matko, ciebie, } 2
siostry, żegnam was!
żegnam, żegnam was!

2. Z wiatrem, z wiatrem! niech drżą wrogi,
krwawy stoczym bój!
Raźni, zdrowi wrócim z drogi, } 2
z wiatrem, koniu mój!
z wiatrem, koniu mój!

3. Tak, tak, dobrze! na zawody!
Jeśli polec mam!
Koniu, sam, do tej zagrody, } 2
wolny wróć tu sam!
wolny wróć tu sam!

4. Słyszę jeszcze sióstr wołanie,
zwróć się koniu, stój!
Nie chcesz? Lećże, niech się stanie!
Leć na krwawy bój!
Leć na krwawy bój!
Leć na krwawy bój!

ДВЕ СМЕРТИ

DWOJAKI KONIEC

Слова Б. ЗАЛЕСКОГО
Słowa B. ZALESKIEGO
Перевод С. Семеновского

Op. 74, №11

Allegretto ♩=100

p

Год сча_стья ми_нул, а век про_шел в раз_лу_ке, серд_це из_ны_ло от
*Rok się ko_cha_li, a wiek się nie wi_dzie_li, zbo_la_ły ser_ca, o_*

p e legato

го_ря и от му_ки. В ти_хой све_тел_ке спит веч_ным сном де_ви_ца,
_bo_je na po_ście_li. Le_ży dziew_czy_na w kom_na_cie swej na ło_żu,

poco cresc.

dim.

p

а над ка_за_ком во_рон в сте_пи кру_жит_ся. Здесь над не_ве_сто_ю
*a ko_zak le_ży w dą_bro_wie na roz_dro_żu! O! nad dziew_czy_na ro_*

p

пла_чут все род_ны_е, а над ка_за_ком ор_лы кри_чат се_ды_е.
_dzi_ny ca_łej pła_cze, a nad ko_za_kiem, och! si_wy o_rzeł kra_cze.

О - ба тер - пе - ли злу - ю сво - ю судь - би - ну, мно - го стра - да - ли, вме - сте на - шли кон - чи - ну. К гро - бу не - ве - сты всех ко - ло - кол сзы - ва - ет, а над ка - за - ком лишь вол - ки за - вы - ва - ют. Те - ло не - ве - сты в зем - лю на - век за - ры - ли, ко - сти ка - за - ка бе - ле - ют без мо - ги - лы.

O - bo - je bied - ni, wnętrzno - ści o - gień pa - li! Cier - pie - li sro - dze, cier - pie - li i sko - na - li. O! nad dziew - czy - ną po sio - le dzwo - ny bi - ją, a nad ko - za - kiem po le - siewil - ki wy - ją. Ko - ści dziew - czy - ny grób za - mknął po - świę - co - ny, ko - ści ko - za - ka bie - le - ją na wsze stro - ny.

poco cresc. *dim.* *p*

(1845 г.)

МОЯ БАЛОВНИЦА

MOJA PIESZCZOTKA

Слова А. МИЦКЕВИЧА
Słowa A. MICKIEWICZA
Перевод С. Семеновского

Op. 74, № 12

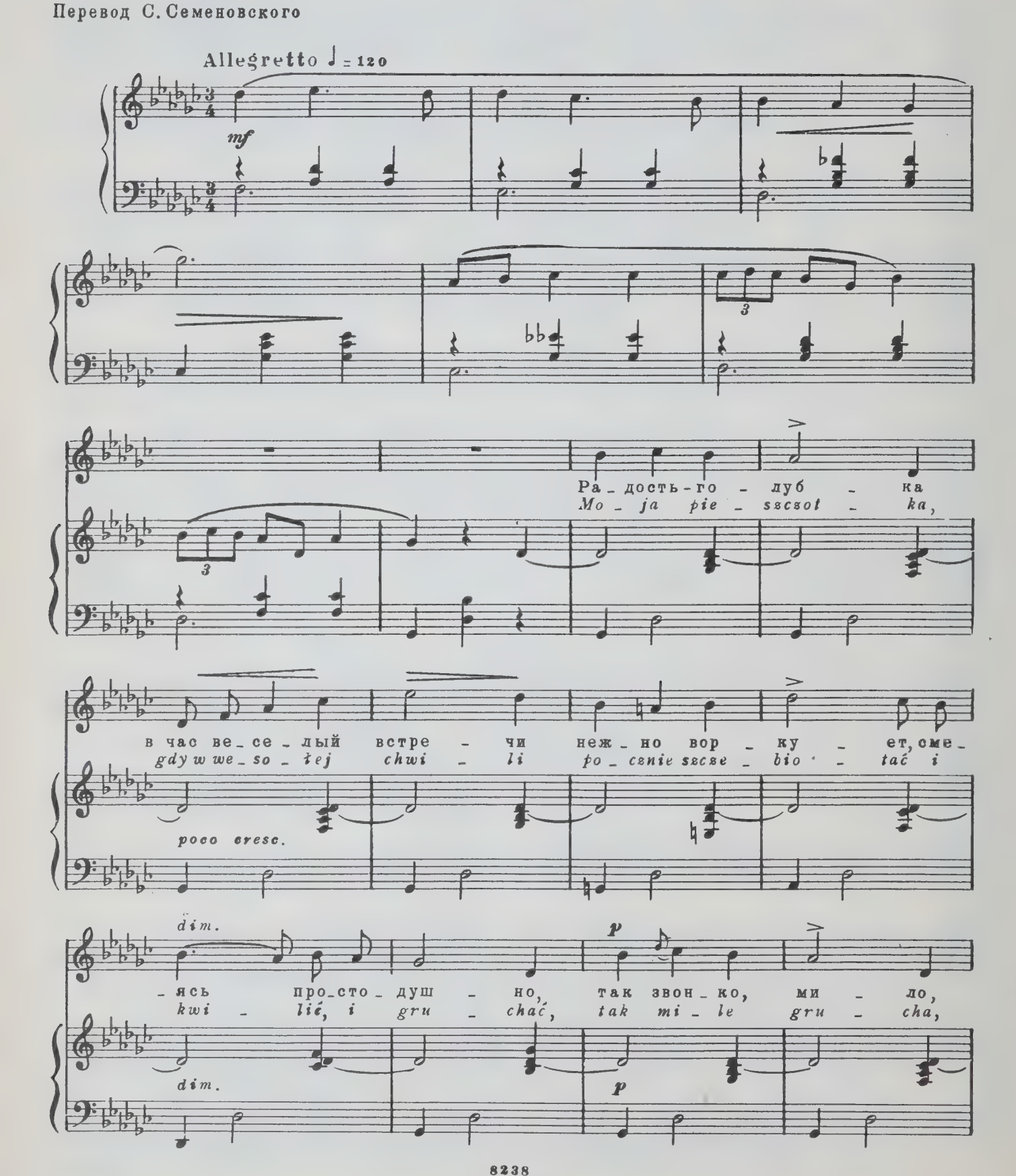

жи - во так ле - пе - чет, что и сло - веч - ка у - пу -
szcze - bio - ce i kwi - li, że nie chcąc słów - ka za -

3

- стить не же - ла - ю, не пре - ры - ва - ю, ни - че - го не от - ве -
- dne - go po - stra - dać, nie śmiem prze - ry - wać, nie śmiem, nie śmiem od - po -

- ча - ю, и всё бы слу - шал, всё бы толь - ко
- wia - dać, i tyl - ko chciał - bym słu - chać, słu - chać,

слу - шал! Всё б толь - ко слу - шал, всё бы слу - шал,
słu - chać! I tyl - ko chciał - bym słu - chać, słu - chać,

cresc.

rit.

[a tempo]

слу - шал! Но ре - чи ста - нут всё жи - вей и
słu - chać! Lecz mo - wy ży - wość gdy o - czki za -

sf

poco cresc.

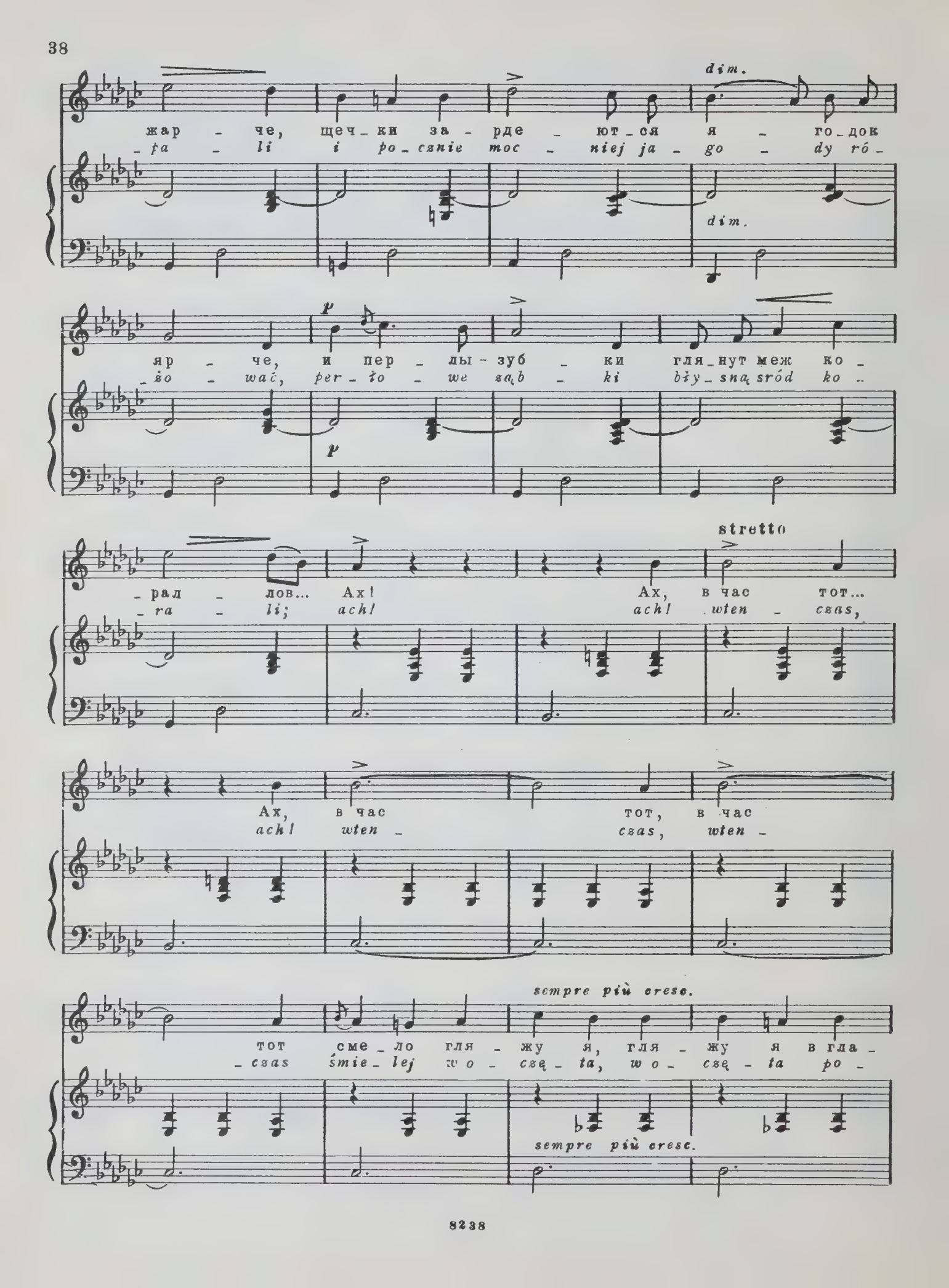
dim.
жар - че, щеч - ки за - рде - ют - ся я - го - док
- ła - li i po - cznie moc - niej ja - go - dy ró -
dim.
p
яр - че, и пер - лы - зуб - ки гля - нут меж ко -
- żo - wać, per - ło - we ząb - ki bły - snąć śród ko -
p
stretto
- рал - лов... Ах! Ах, в час тот...
- ra - li; ach! ach! wten - czas,
Ах, в час тот, в час
ach! wten - czas, wten -
sempre più cresc.
тот сме - ло гля - жу я, гля - жу я в гла -
- czas śmie - lej w o - czę - ta, w o - czę - ta po -
sempre più cresc.

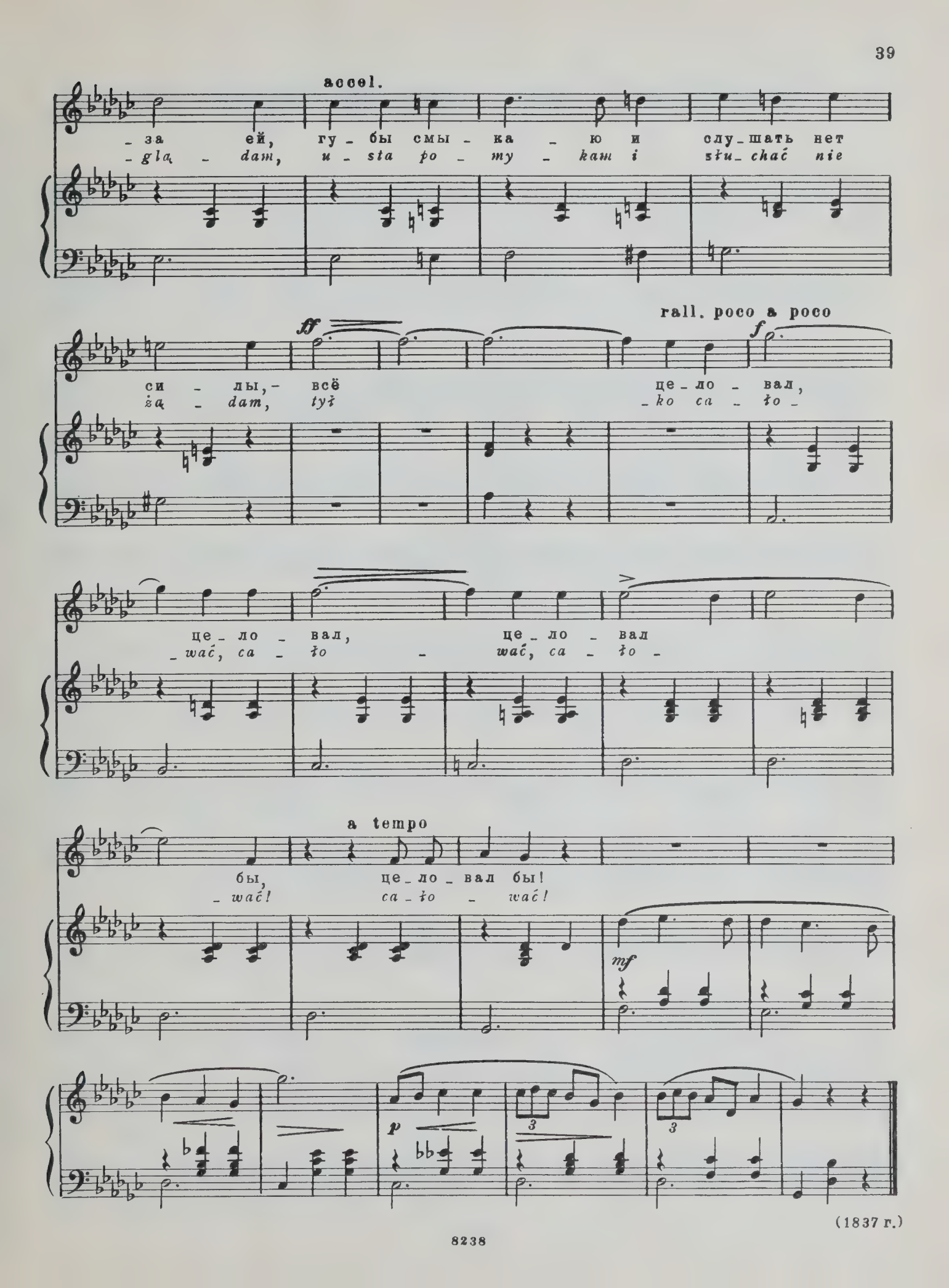
accel.
- за ей, гу - бы смы - ка - ю и слу - шать нет
- gla - dam, u - sta po - my - kam i słu - chać nie
ff
rall. poco a poco
f
си - лы, - всё це - ло - вал,
ża - dam, tyż - ko ca - ło -
це - ло - вал, це - ло - вал
- wać, ca - ło - wać, ca - ło -
a tempo
бы, це - ло - вал бы!
- wać! ca - ło - wać!
mf
p
3
3

(1837 г.)

НЕТ МНЕ ОТРАДЫ NIE MA CZEGO TRZEBA

Слова Б. ЗАЛЕСКОГО
Słowa B. ZALESKIEGO
Перевод А. Машистова

Op. 74, №13

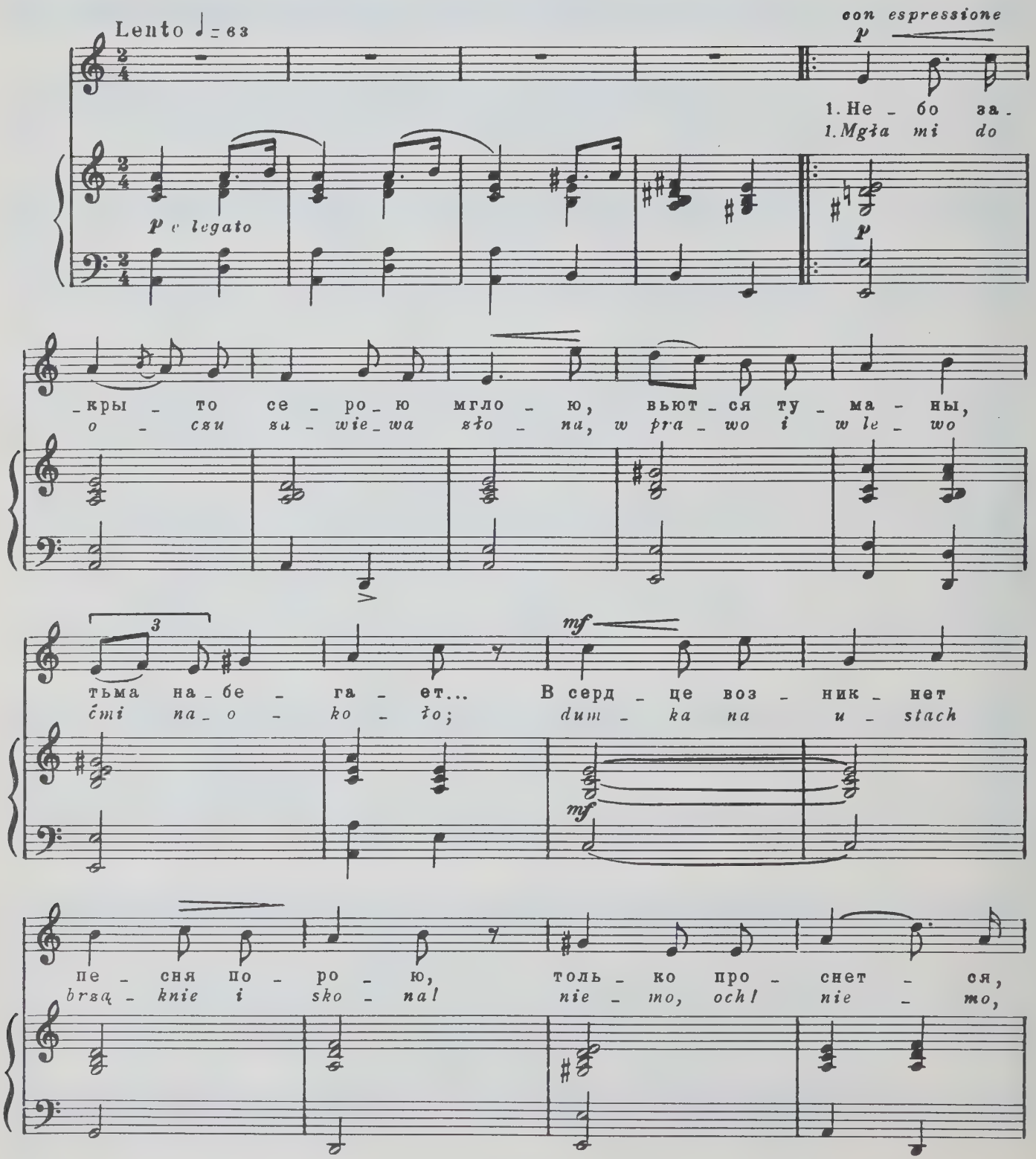

тот- час смол_ка - ет. В серд - це воз - ник - нет
bo nie - we - so - ło. Dum - ka na u - stach

пе - сня по - ро - ю, толь - ко про - снет - ся,
brzą - knie i sko - nal nie - mo, ach! nie - mo,

cresc. *dim.*

тот- час смол - ка -
bo nie - we - so -

cresc. *dim.*

- ет!
- ło!

p

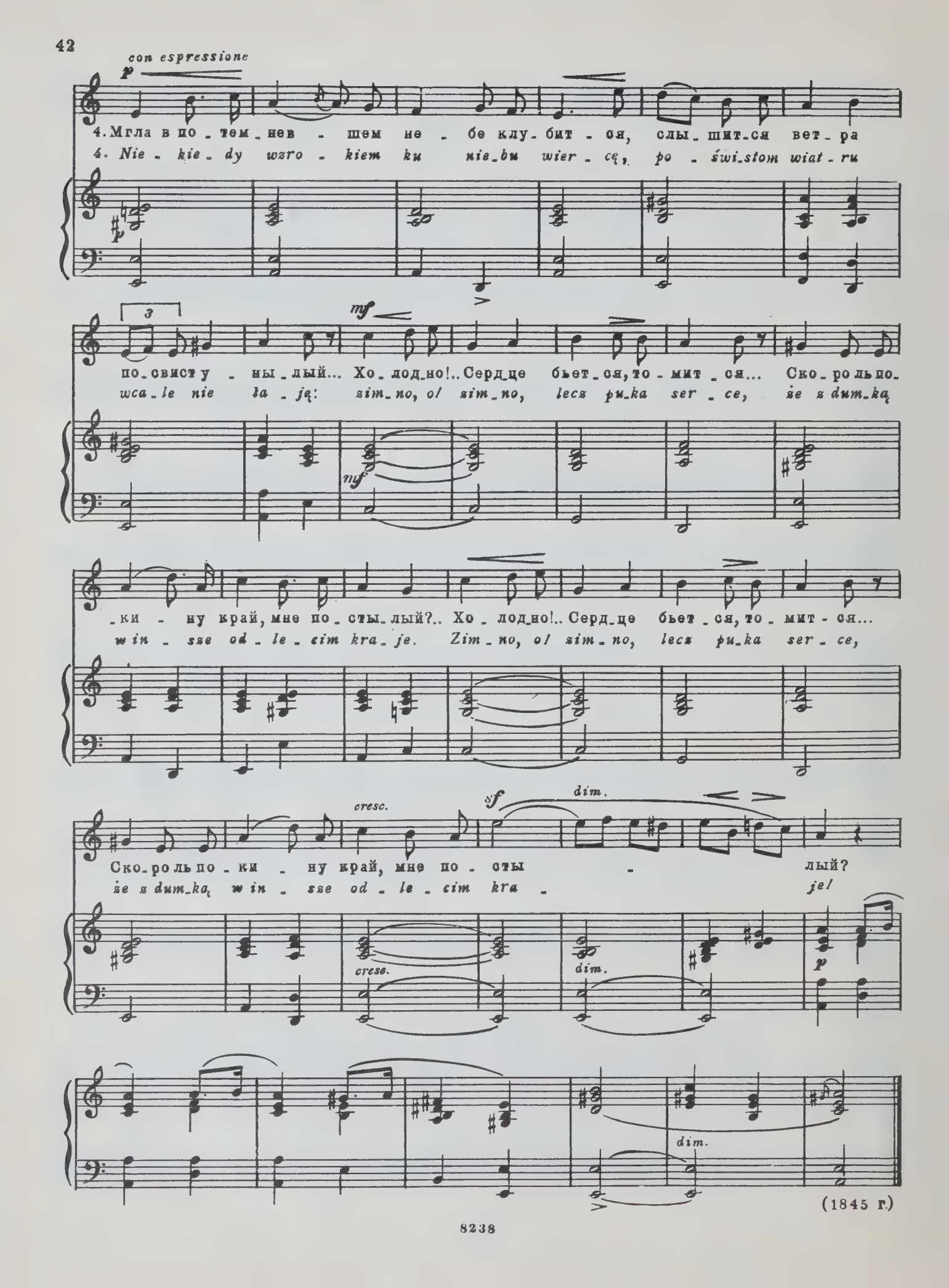
con espressione
p
4. Мгла в по_тем_нев_шем не_бе клу_бит_ся, слы_шит_ся вет_ра
4. Nie_kie_dy wzro_kiem ku nie_bu wier_cę, po_świ_stom wiat_ru
mf
по_свисту_ны_лый... Хо_лод_но!.. Серд_це бьет_ся, то_мит_ся... Ско_ро ль по_
wca_le nie ła_ję: zim_no, o! zim_no, lecz pu_ka ser_ce, że z dum_ką
_ки_ну край, мне по_сты_лый?.. Хо_лод_но!.. Серд_це бьет_ся, то_мит_ся...
win_sze od_le_cim kra_je. Zim_no, o! zim_no, lecz pu_ka ser_ce,
cresc.
sf
dim.
Ско_ро ль по_ки_ну край, мне по_сты_лый?
że z dum_ką, win_sze od_le_cim kra_jej
cresc.
dim.
p
dim.

(1845 г.)

1. Небо закрыто серою мглою,
Вьются туманы, тьма набегает...
В сердце возникнет песня порою,
Только проснется, тотчас смолкает.

2. Нет мне отрады, нет мне покоя,
Всё здесь чужое, всё мне не мило.
Где ж мое солнце, небо родное,
Всё, чем дышалось, чем сердце жило?

3. Петь и любить — мне жизни дороже.
Чем на чужбине сердце согреть мне?
Я полюбил бы, только кого же?
Песню я спел бы, некому петь мне.

4. Мгла в потемневшем небе клубится,
Слышится ветра посвист унылый...
Холодно!.. Сердце бьется, томится...
Скоро ль покину край, мне постылый?

1. Mgła mi do oczu zawiewa z łona,
w prawo i w lewo ćmi naokoło;
dumka na ustach brząknie i skona!
niemo, och! niemo, bo niewesoło.

2. Nie ma bo, nie ma czego potrzeba!
Dawno mi tutaj nudno, niemiło:
ni mego słonca! ni mego nieba!
ni mego czegoś! czym serce żyło.

3. Kochać i śpiewać byłoby błogo!
W cudzej tu pustce sniłbym jak w domu:
kochać, o, kochać! i nie ma kogo!
Śpiewać, o, śpiewać! i nie ma komu!

4. Niekiedy wzrokiem ku niebu wiercę,
poświstom wiatru wcale nie łaje:
zimno, o! zimno, lecz puka serce,
że z dumką w insze odlecim kraje.

КОЛЕЧКО PIERŚCIEŃ

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 14

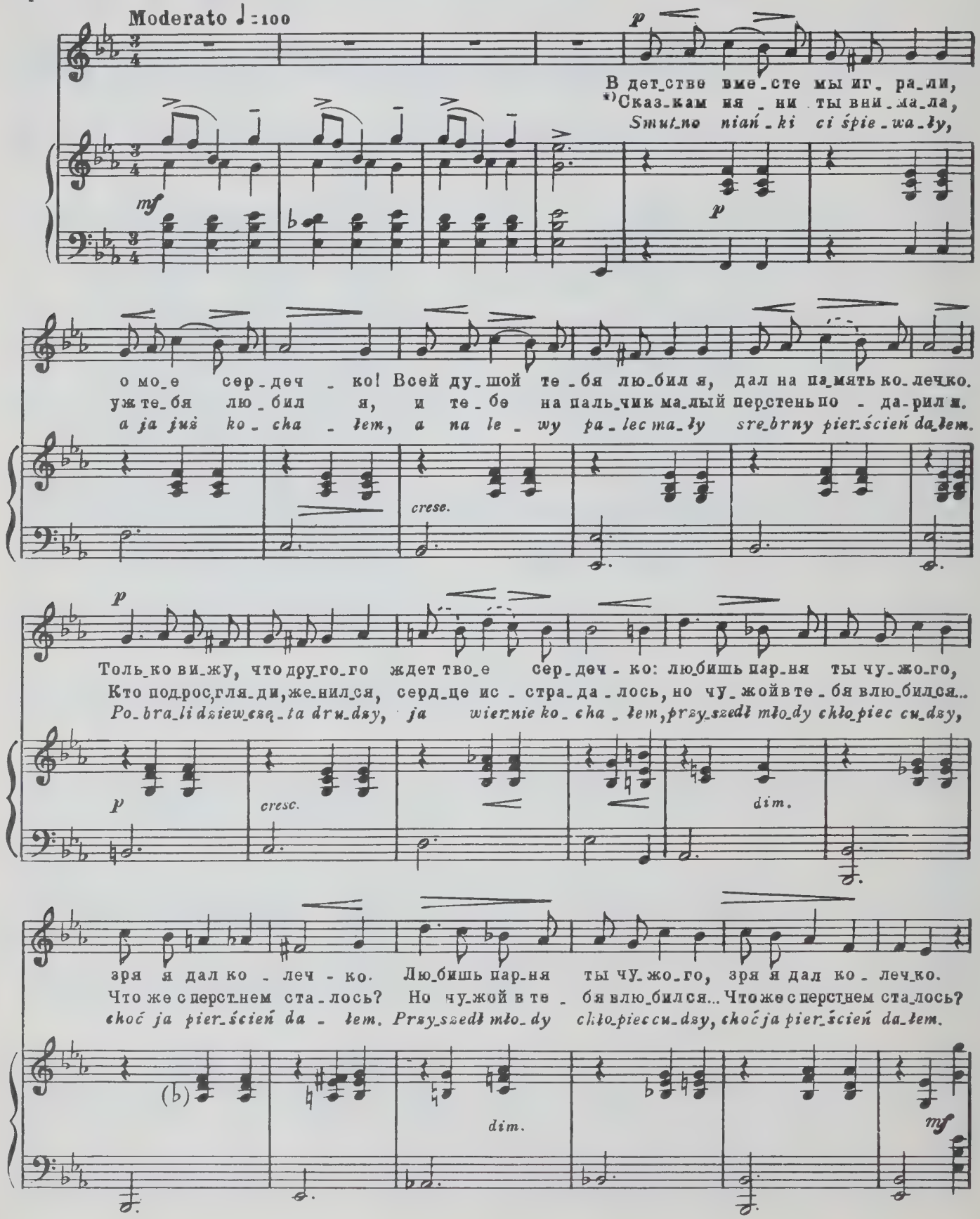

*) Вариант перевода

Свадь_бу нынче тво_ю иг_ра_ют,
Ты го_стей к се_бе сзы_ва_ла,
Mu_zy_kan_tów za_pro_szo_no,

есть и мне ме_стеч_ко... Вы_шла за_муж ты за дру_го_го и за_бы_ла ко_
и на свадь_бе был я! Ты же_но_ю дру_го_го ста_ла, но не раз_лю_
*na go_dach śpie_wa_łem! In_ne_go zo_sta_taś żo_ną, ja za_wsze ko_*

cresc.

_леч_ко. Ви_дишь, горь_ко я ры_да_ю, мол_ви лишь сло_веч_ко!
_бил я. На_до мной сме_ют_ся всю_ду, пла_кал я не_ма_ло.
_cha_łem. Dziś dziew_cze_ta mnie wy_śmia_ły, go_rzko za_pła_ka_tem:

cresc.

Ах, за_чем те_бя лю_бил я, где мо_е ко_леч_ко? Ах, за_чем те_
Ты мой пер_стень по_те_ря_ла,— всё ж лю_бить я бу_ду. Ты мой пер_стень
próż_nom wier_ny był i sta_ły, próż_no pier_ścień da_łem, próż_nom wier_ny

dim.

_бя лю_бил я, где мо_е ко_леч_ко?
по_те_ря_ла,— всё ж лю_бить я бу_ду.
był i sta_ły, próż_no pier_ścień da_łem.

dim.

(1836 г.)

ЖЕНИХ NARZECZONY

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 15

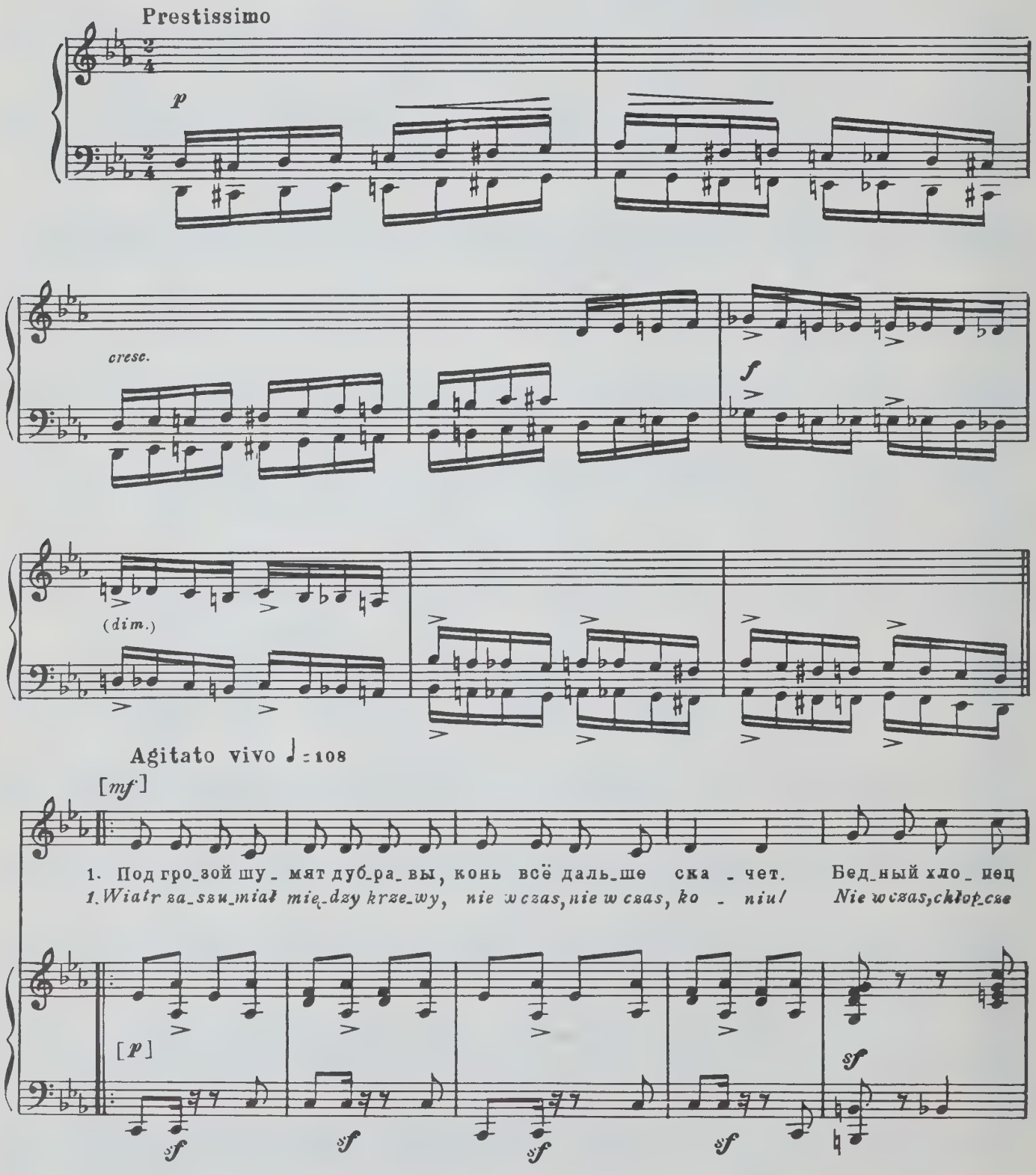

rall. [a tempo]

чер-но-бро-вый, нет те-бе у-да-чи! Бед-ный хло-пец чер-но-бро-вый,
czar-no-bre-wy, le-cisz tu, po bło-niu. Niewczas, chłopcze czar-no-bre-wy,

cresc. *sf* *f*

rall. Tempo I

нет те-бе у-да- чи.
le-cisz tu, po bło- niu.

pp

p

cresc. *f*

(dim.)

Agitato vivo

[mf]

5. Пусть у - слы - шит го - лос ми - лый, на ме - ня пусть взгля - нет,

5. Gdy u - słу - szy me wo - ła - nie, płacz mój nad swą gło - wą,

[p]

sf sf sf sf

rall. [a tempo]

из сы - рой сво - ей мо - ги - лы мне на - встре - чу вста - нет,

mo - że z trum - ny je - szcze wsta - nie, za - cznie żyć na no - wo,

sf cresc.

rall.

из сы - рой сво - ей мо - ги - лы мне на - встре - чу вста -

mo - że z trum - ny je - szcze wsta - nie, za - cznie żyć na no -

sf f pp mf

rall.

- нет!"

- wo!

sempre più dim. pp

(1831 г.)

1. Под грозой шумят дубравы,
Конь всё дальше скачет.
Бедный хлопец чернобровый,
Нет тебе удачи!

2. Иль не видишь, как над бором,
Над твоей дорогой,
Вьется, кружит черный ворон,
Всё кричит с тревогой.

3. «Где же та, кого люблю я,
Что ж меня не встретит?»
«Землю ты спроси сырую, —
Нет ее на свете».

4. «О пустите! Сколько муки!
Душно сердцу стало.
Ведь она меня в разлуке
Часто вспоминала.

5. Пусть услышит голос милый,
На меня пусть взглянет,
Из сырой своей могилы
Мне навстречу встанет».

1. Wiatr zaszumiał między krzewy,
nie w czas, nie w czas, koniu!
Nie w czas, chłopcze czarnobrewy,
lecisz tu, po błoniu.

Czy nie widzisz tam nad lasem
tego kruków stada?
Jak podleci, krąży czasem
i w las znów zapada?

3. Gdzieżeś, gdzieżeś, dziewczę hoże
Czemuż nie wybieży?
Jakże, jakże wybiec może,
kiedy w grobie leży?

4. O, puszczajcie! żal mnie tłoczy,
niech zobaczę one!
Czy konając piękne oczy
zwróciła w mą stronę?

5. Gdy usłyszy me wołanie,
płacz mój nad swą głową,
może z trumny jeszcze wstanie,
zacznie żyć na nowo.

ЛИТОВСКАЯ ПЕСЕНКА

PIOSNKA LITEWSKA

Слова Л. ОСИНСКОГО
(по мотивам литовской народной песни)
Słowa L. OSIŃSKIEGO
(według tekstu litewskiej pieśni ludowej)
Перевод Вс. Рождественского

Op. 74, № 16

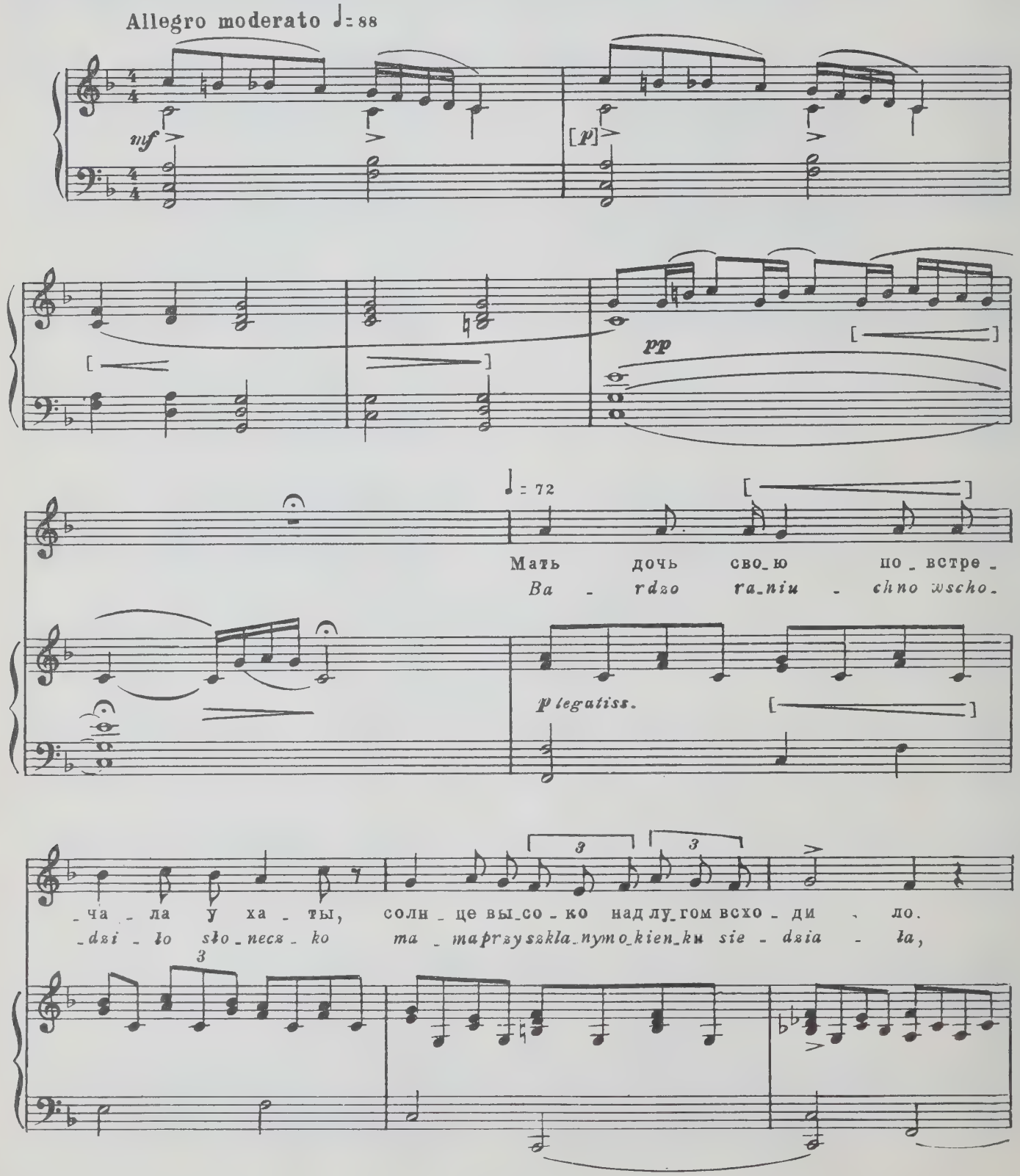

„Где, мо - я доч - ка, так ра - но бы - ла ты?
„Skąd - że to," py - ta, „po - wra - casz có - re - czko?

p sempre legatiss.

Где свой ве - но - чек ро - сой за - мо - чи - ла?"
gdzieś twój wia - ne - czek na gło - wie sma - cza - ła?"

pp poco più animato

„Ах, я ра - но, ра - но ут - ром
„Kto tak ra - niu - chno, ra - niu - chno

pp

вы - шла к реч - ке за во - до - ю, там за - мо - чи - ла
mu - si, mu - si wo - dę no - sić, nie dziw, że mo - że

rit. a tempo poco rit.

свой ве - нок ро - со - ю..." „Эй, врешь ты, доч - ка! Эй, врешь ты, доч - ка!
swój wia - ne - czek ro - sić..." „Ej, sny - ślasz, dzie - cię! Ej, sny - ślasz, dzie - cię!

f mp pp

a tempo

Ты, на-вер - но, ты, на-вер - но,
tyś za-pew - ne, tyś za-pew - ne,

p cresc. *cresc.*

f *ff*

в по-ле с ми - лым друж-ком по тра -
w po-le z two - im mło - dzia - nem ga -

f *ff*

dim.

-ве всё бро - ди - ла".
-wę - dzić po - bie - gła".

dim. *p*

Tempo I

f *p*

„Прав - да, прав-да, род-на - я!
„Praw - da, praw-da, ma-tu - siu,

[*pp*] *f* *p*

Э-то так всё бы - ло, я в по-ле с ми-лым дру-гом всё бро -
praw-dę wy - znać wo - lę, to - je - gom w po-lu mło-dzia-na spo -

cresc.

-ди - ла, от те - бя, ма - ма,
-strze - gła, kił - ka chwil tyl - ko

poco cresc.

accel.

ни - че - го не скро - ю, ве - но - чек... ве - но - чек...
ze - szło na roz - mo - wie, tym - cza - sem, tym - cza - sem

f a tempo [rit.] [a tempo]

Ви - дишь, весь по - крыт ро - со - ю, весь по - крыт ро - со - ю".
wia - nek zro - sił się na gło - wie, zro - sił się na gło - wie".

f mf

[p]

(1831)

ЛИСТ ЛЕТИТ С ДЕРЕВЬЕВ — LECI LISCIE Z DRZEWA

Слова В. ПОЛЯ
Słowa W. POLA
Перевод С. Семеновского

Op. 74, № 17

Moderato

Лист ле_тит с де - ре - вьев,
Le - ci li - ście z drze - wa,

что ро_сли на во - ле.
co wy_ro - sło wol - ne!

Груст_но кли_чет
Znad mo_gi - ły

пташ_ка над мо_ги_лой в по - ле... О Поль_ша! От_чиз_на! Нет нам до - ли
śpie - wa ja_kieś pta_szę pol - ne. Nie by - ło, nie by - ło, Pol - sko, dob_rze

в све - те. Все меч_ты раз - би_ты, па - ли в бит_вах слав_ных де - ти.
to - bie! wszy_stko, wszy_stko się prze_śni - ło, a twe dzie - ci w gro - bie.

pp

В го - ро - дах ру - и - ны, в се - лах люд без кро - ва, без - у - теш - но
Po - pa - lo - ne sio - ła, roz - wa - lo - ne mia - sta, a wpo - lu do -

pp

пла - чут ма - те - ри и вдо - вы. Хлоп - цы взя - ли
- ko - ła za - wo - dzi nie - wia - sta. Wszy - scy po - szli

ко - сы, бро - сив се - мьи, ха - ты; на по - лях без - люд - но,
z do - mu, wzię - li z so - bą ko - sy, ro - bić nie ma ko - mu,

rit.

хлеб сто - ит не - сжа - тый...
wpo - lu gi - ną kło - sy.

Lento

f

f

В дни, ко - гда сте - ка - лись друж - но все к Вар - ша - ве,
Kie - dy pod War - sza - wą dzia - twa się zbie - ra - ła,

мы меч-той о-бо-льща - лись, что идет От-чиз-на к сла-ве.
zda-ło się, że z sła - wą wyj-dzie Pol-ska ca - ła, ca - ła.

p

Храб-ро зи-му би - лись, храб-ро би-лись
Bi - li zi - mę ca - łą, bi - li się przez

sempre pp e legatiss. il basso

ле - то, о-сень по-ка-за-ла:
la - to, lecz w je - sie - ni za - to

на-ша пе-сня спе - та... От-шу-ме-ли бит - вы,
i dzia-twy nie sta - ło. Skoń-czy - ły się bo - je,

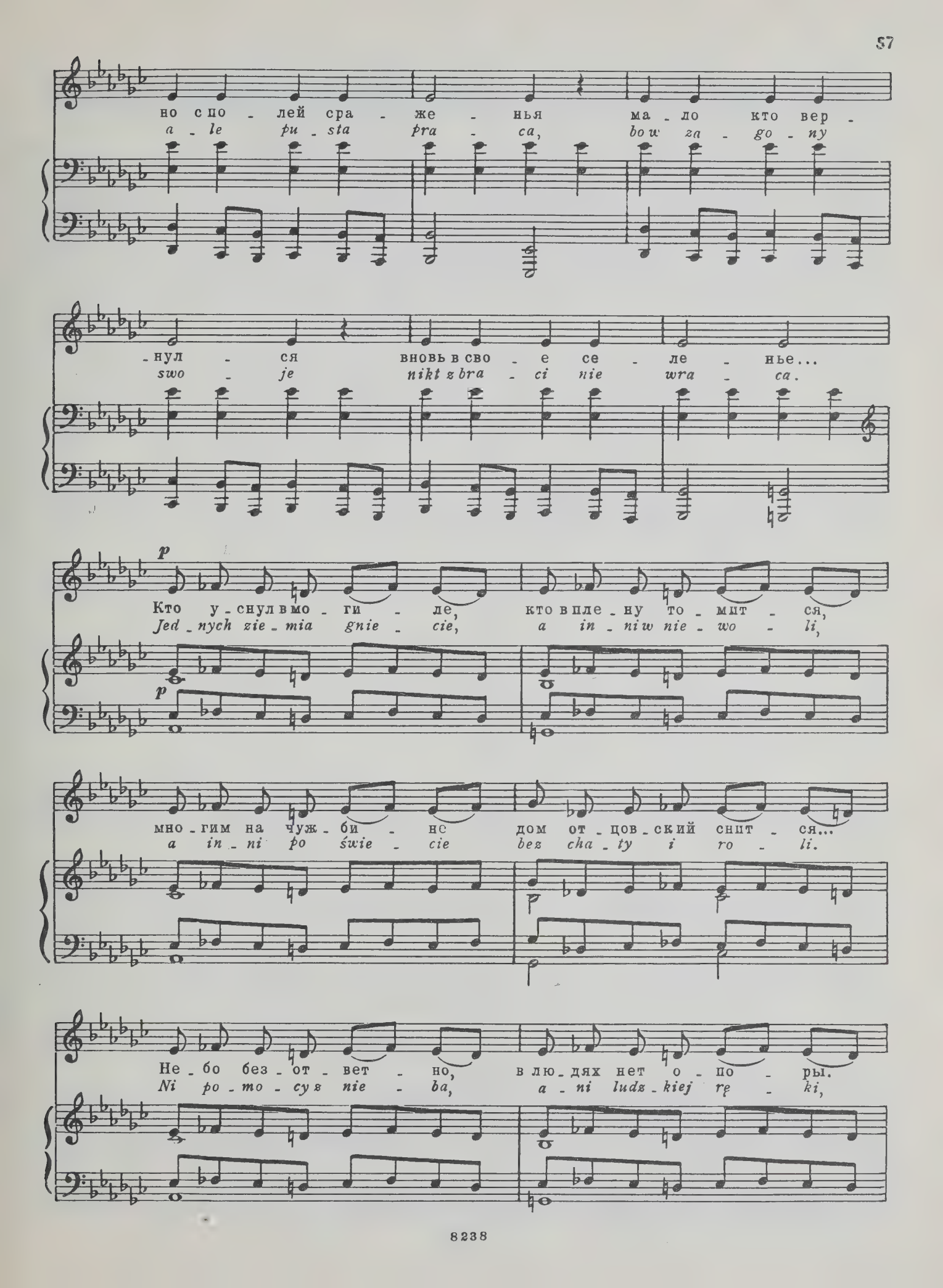
но с по - лей сра - же - нья ма - ло кто вер -
a - le pu - sta pra - ca, bo w za - go - ny
- нул - ся вновь в сво - е се - ле - нье...
swo - je nikt z bra - ci nie wra - ca.
p
Кто у - снул в мо - ги - ле, кто в пле - ну то - мит - ся,
Jed - nych zie - mia gnie - cie, a in - ni w nie - wo - li,
p
мно - гим на чуж - би - не дом от - цов - ский снит - ся...
a in - ni po świe - cie bez cha - ty i ro - li.
Не - бо без - от - вет - но, в лю - дях нет о - по - ры.
Ni po - mo - cy z nie - ba, a - ni ludz - kiej rę - ki,

cresc. e rit. molto

Зем - ле - дель - ца тщет - но ждут лу - гов про - сто - ры.
pu - sta le - ży gle - ba, dar - mo kwit - ną wdzię - ki.

cresc.

f Tempo I

appassionato

Лист ле - тит с де - ревь - ев на зем - лю сно - ва... О
Le - ci li - ście z drze - wa, znów le - ci z drze - wa, o

f

Поль - ша! От - чиз - на! Ес - ли б те, кто страж - дет
pol - ska kra - i - no, gdy - by ci ro - da - cy,

p

за те - бя ду - шо - ю, кто сво - бо - ды жаж - дет,
co za cie - bie gi - ną, wzię - li się do pra - cy

при - нес - ли б с со - бо - ю горсть зем - ли ро - ди - мой, Поль - ша сно - ва
i po gar - stce zie - mi z oj - czyz - ny za - bra - li, już by dłoń - mi

rall. pp [a tempo]

вста - ла б це-лой, не-вре - ди - мой. Ах, ко-гда, ко - гда же
swy - mi Pol-skę u - sy - pa - li. Lecz wy-bić się si - łą

pp

ми - нут злы-е го - ды и на-род вос - пря - нет, час про-бьет сво - бо - ды!
to dla nas już dzi - wy, bo zdraj-ców przy - by - ło, a lud zbyt po - czci - wy,

Ах, ко-гда, ко - гда же ми - нут злы-е го - ды и на-род вос - пря - нет,
lecz wy-bic się si - łą to dla nas już dzi - wy, bo zdraj-ców przy - by - ło,

rit.

час про-бьет сво - бо - ды!
a - lud zbyt po - czci - wy.

pp dim.

(1836 г.)

ЧАРЫ CZARY

Слова С. ВИТВИЦКОГО
Słowa S. WITWICKIEGO
Перевод Л. Мартынова

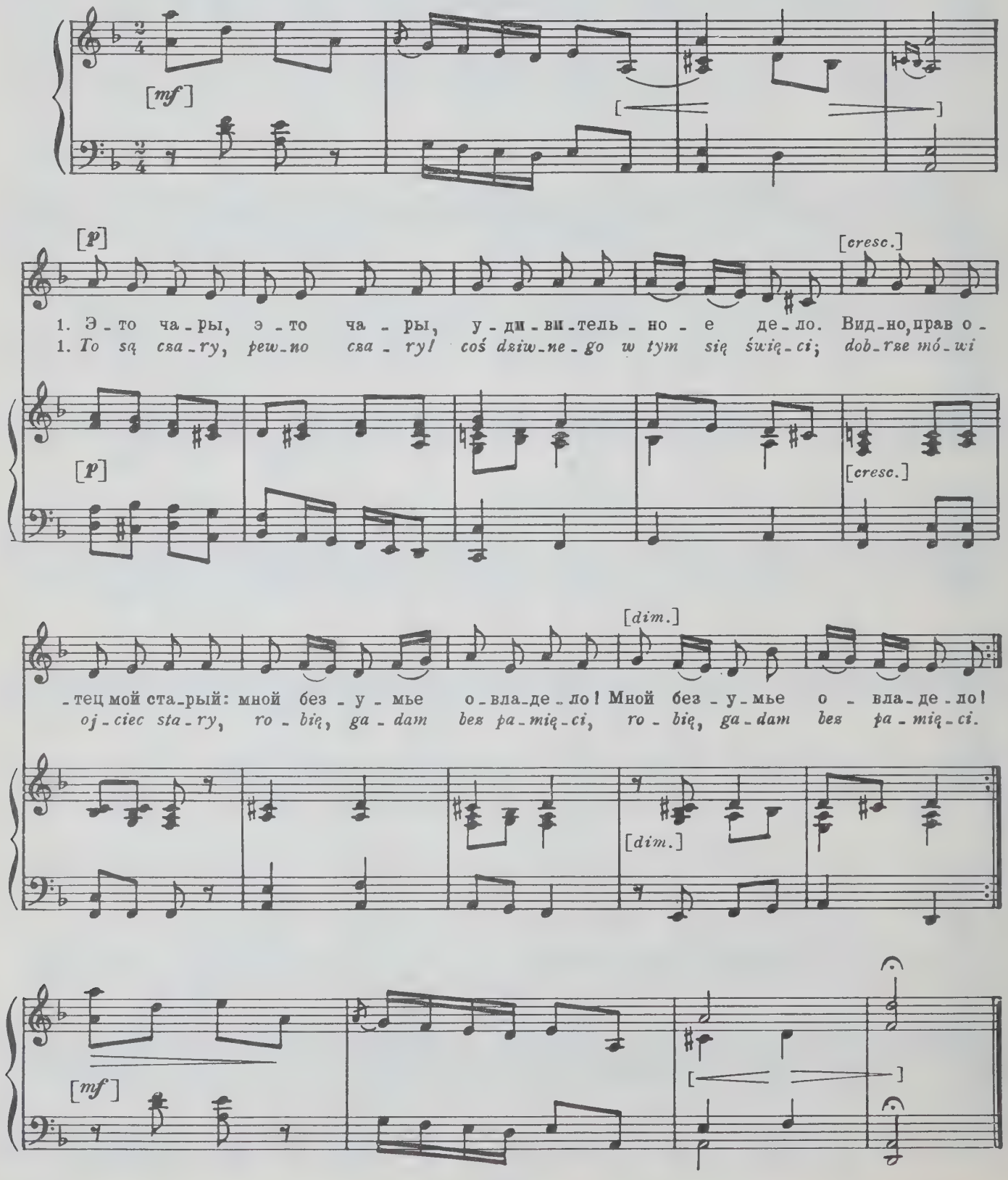

1. Это чары, это чары,
Удивительное дело.
Видно, прав отец мой старый:
Мной безумье овладело.

2. Никакого нет покою:
Брошусь в лес я, кинусь в горы,
И повсюду предо мною
Эти чары, эти взоры.

3. Наступает ли затишье,
Иль бушует ветер яро,
Милый голос всюду слышу.
Ну, конечно, это чары!

4. Так и грежу целый день я,
И приходит в сновиденья
То же самое виденье —
Это чары, нет сомненья!

5. С нею песен петь не смею,
А уходит — жаль безмерно,
И невольно я мрачнею,
Очарован я, наверно.

6. Ведь сама же заманила
Чародейским обаяньем.
Посмеялась, изменила.
Вот и верь тут обещаньям!

7. Ладно! Зелье отыщу я,
И однажды за измену
Сам изменой отомщу я!
Будет свадьба непременно.

1. To są czary, pewno czary!
coś dziwnego w tym się święci;
dobrze mówi ojciec stary,
robię, gadam bez pamięci.

2. W każdym miejscu, kazdą dobą
idę w lasy czyli w jary;
zawsze widzę ją przed sobą!
To są czary, pewno czary!

3. Czy pogoda sprawia ciszę,
czy wiatr łamie drzew konary;
zawsze, wszędzie głos jej słyszę!
O! to pewno, pewno czary!

4. W dzień się myślą przy niej stawię,
w nocy kształt jej biorą mary;
ona przy mnie w snach, na jawie:
jestem pewny, że to czary!

5. Gdy z nią śpiewam, czuję trwogę;
gdy odejdzie, żal bez miary.
Chcę być wesół, i nie mogę!
Ani wątpić, że to czary!

6. Na to miłe słówko rzekła,
przywabiła mnie do domu,
by zdradziła, by urzekła!
Ufajże tu teraz komu!

7. Lecz czekajcie, mam ja radę,
po miesiącu znajdę ziele;
a gdy zdradą spłacę zdradę,
będzie, musi być wesele!

ДУМКА DUMKA

Слова Б. ЗАЛЕСКОГО
Słowa B. ZALESKIEGO
Перевод А. Машистова

[p] [cresc.]

1. Не - бо за - кры - то се - ро - ю мгло - ю,
2. Петь и лю - бить мне жиз - ни до - ро - же.
1. *Mgła mi do o - czu za - wie - wa z ło - na,*
2. *Ko - chać i śpie - wać by - ło by bło - go,*

[p] [cresc.]

[f] [p]

вьют - ся ту - ма - ны, тьма на - бе - га - ет. В серд - це воз - ник - нет
Чем на чуж - би - не серд - це со - греть мне? Я по - лю - бил бы,
w pra - wo i w le - wo ćmi na - o - ko - ło. Dum - ka na u - stach
w cu - dzej tu pust - ce śnił - bym jak w do - mu. Ko - chać, o, ko - chać,

[f] [p]

[cresc.] [dim.]

пе - сня по - ро - ю; толь - ко про - снет - ся, тот - час смол - ка - ет.
толь - ко ко - го же? Пе - сню я спел бы, не - ко - му петь мне.
brzą - knie i sko - na. Nie - mo, och, nie - mo, bo nie - we - so - ło.
i nie ma ko - go, śpie - wać, o, śpie - wać, i nie ma ko - mu.

[cresc.] [dim.]

(около 1840 г.)

ПРИМЕЧАНИЯ

В основу настоящего сборника Песен Шопена положено польское юбилейное издание под редакцией И. Падеревского при участии Л. Бронарского и Ю. Турчинского, приуроченное к столетию со дня смерти композитора: Chopin Fryderyk. Zebranie utworów. Pieśni. Warszawa, Instytut Fryderyka Chopina. — Kraków. Polskie Wydawnictwo Muzyczne.

К стр. 3. Данное изложение мелодии фортепианного вступления встречается в большинстве изданий. Однако в автографе, помещенном в альбоме Марии Водзинской и у Л. Биненталя, эта мелодия имеет иной ритмический рисунок:

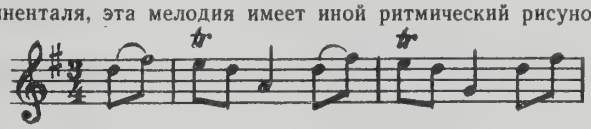

(См. альбом, составленный К. Парнас: «Maria, une idylle d'amour en musique. Chopin à Maria Wodzinska». Leipzig, Breitkopf & Härtel. Paris, Costallat et Cie. См. также труд Л. Биненталя: Chopin. W 120-tą rocznicę urodzin. Dokumenty i pamiątki. Warszawa, 1930).

К стр. 50. Во многих изданиях автором текста песни ошибочно указан С. Витвицкий. Поводом послужило то, что «Литовская песня» (перевод литовской народной песни, сделанный Л. Осинским) была помещена в приложении к первому изданию сборника С. Витвицкого «Piosnki sielskie», 1830.

К стр. 54. Некоторые исследователи выражают сомнение в том, что Шопен является автором этой песни. Ее нет в первом издании песен Шопена, выпущенном в Париже Ю. Фонтаной в 1859 году, но, судя по предшествовавшей изданию переписке, ее предполагалось выпустить в дальнейшем отдельно. См. по этому поводу статьи Л. Бронарского («Korespondencja w sprawie pośmiertnego wydania Pieśni Chopina». — «Kwartalnik Muzyczny», Warszawa, 1931, zeszyt XII—XIII) и д-ра Зейтовского («Tam na błoniu błyszczy kwiecie». — «Ilustrowany Kuryer Codzienny», Dodatek Literacko-Naukowy, Kraków, 1937, 22 marzec).

К стр. 60. Эта песня отсутствует во многих других изданиях песен Шопена. Судя по переписке издателя Ю. Фонтаны, он предполагал включить ее в сборник, выпущенный в 1859 году. В польском издании она воспроизводится по репродукции автографа Шопена, помещенного в альбоме Марии Водзинской. В сборнике стихов С. Витвицкого («Poezje biblijne. Piosnki sielskie i Wiersze różne», Paris, 1836) последняя строфа песни отсутствует.

К стр. 62. Эту песню, отсутствующую в большинстве изданий песен Шопена, опубликовал С. Лям по автографу, помещенному в альбоме С. Витвицкого (см. «Słowo Polskie» от 22 октября 1910 года). По мнению С. Ляма, песня была написана в 1840 году; текст Б. Залеского использован затем Шопеном в его песне «Нет мне отрады», известной в русском переводе также под названием «Меланхолия».

СОДЕРЖАНИЕ

Желание. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского 3
Życzenie. Słowa S. Witwickiego
Весна. Слова С. Витвицкого, перевод С. Семеновского . . 6
Wiosna. Słowa S. Witwickiego
Печальная река. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского 9
Smutna rzeka. Słowa S. Witwickiego
Гулянка. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского 13
Hulanka. Słowa S. Witwickiego
Где кому любо. Слова С. Витвицкого, перевод В. Коломийцева 16
Gdzie lubi... Słowa S. Witwickiego
Прочь с глаз навеки! Слова А. Мицкевича, перевод Вс. Рождественского 18
Precz z moich oczu! Słowa A. Mickiewicza
Вестница. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского 21
Poseł. Słowa S. Witwickiego
Пригожий парень. Слова Б. Залеского, перевод Вс. Рождественского 25
Śliczny chłopiec. Słowa B. Zaleskiego
Мелодия. Слова З. Красинского, перевод А. Машистова . . 28
Melodia. Słowa Z. Krasińskiego
Воин. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского . 30
Wojak. Słowa S. Witwickiego
Две смерти. Слова Б. Залеского, перевод С. Семеновского . 34
Dwojaki koniec. Słowa B. Zaleskiego
Моя баловница. Слова А. Мицкевича, перевод С. Семеновского 36
Moja pieszczotka. Słowa A. Mickiewicza
Нет мне отрады. Слова Б. Залеского, перевод А. Машистова 40
Nie ma czego trzeba. Słowa B. Zaleskiego
Колечко. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского 44
Pierścień. Słowa S. Witwickiego
Жених. Слова С. Витвицкого, перевод Вс. Рождественского . 46
Narzeczony. Słowa S. Witwickiego
Литовская песенка. Слова Л. Осинского, перевод Вс. Рождественского 50
Piosnka litewska. Słowa L. Osińskiego
Лист летит с деревьев. Слова В. Поля, перевод С. Семеновского 54
Leci liście z drzewa. Słowa W. Pola
Чары. Слова С. Витвицкого, перевод Л. Мартынова . . . 60
Czary. Słowa S. Witwickiego
Думка. Слова Б. Залеского, перевод А. Машистова . . . 62
Dumka. Słowa B. Zaleskiego

ФРИДЕРИК ШОПЕН

ПЕСНИ

для голоса в сопровождении фортепиано

Редактор Е. Стемпневская. Лит. редактор А. Тарасова
Техн. редактор Т. Лапшина. Корректор М. Шпанова

Подписано в печать 1/XI-79 г. Формат бумаги 60×90 1/8. Бумага офсетная № 1. Печать офсет. Объем печ. л. 8,0. Усл. п. л. 8,0. Уч.-изд. л. 8,57. Тираж 5000 экз. Изд. № 8238. Зак. 827 . Цена 85 к.

Издательство «Музыка», Москва, Неглинная, 14

Московская типография № 9 Союзполиграфпрома,
Волочаевская, 40

Ш $\frac{90302-045}{026(01)-80}$ 80—80

85 к.

ИЗДАТЕЛЬСТВО „МУЗЫКА“

МОСКВА 1980

DP
10.VI.83

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

M
1620
C56M8

Music